„HARFA"

110

PIEŚNI NA CHÓR MĘSKI

ks. Jan Kopeć

„HARFA“

100

PIEŚNI NA CHÓR MĘSKI

zebrał

ANDRZEJ HŁAWICZKA,
c. k. nauczyciel muzyki.

Cieszyn 1910. Nakładem autora.

3/4

Biblioteka Publiczna b. Smolki w Wiedniu
Zbiory Specjalne
10029 Ś
784.5

Na Śląsku rośnie coraz więcej zamiłowanie do śpiewu zbiorowego. Zbytecznem byłoby rozwodzić się, jak wielki wpływ wywiera śpiew chórowy na rozbudzenie piękna, uszlachetnienie uczuć, ukształcenie charakteru ludu i na stopień ogólnej muzykalności.

Brak odpowiedniego śpiewnika na chór męski dał się odczuć nie tylko w nauczycielskich Kółkach pedagogicznych i powstających towarzystwach śpiewackich, lecz przedewszystkim wśród młodzieży szkolnej na Śląsku.

Pragnąc temu brakowi choć w małej mierze zaradzić, wydaje autor niniejszą »Harfę«.

Oby te pieśni wdzięcznem echem rozlegały się po naszych niwach ojczystych!

UWAGA: Głosy tenorowe pisane w kluczu wiolinowym należy grać na fortepianie i t. p. o oktawę niżej, niżeli są notowane.

„Zbiory Śląskie"
Akc. K Nr 204/78/Śl.

1. O Przedwieczny, Wiekuisty.*

Andante religioso.

Teofil Klewicz.

1. O Przed-wieczny, Wie-ku-i-sty, Ja-ko słońca promień czysty,
2. Czyli ra-dość nam za-błyśnie, Czyli smu-tek nas u-ciśnie,

1. Niechaj chwała Twa ja-śnie-je, Niech się wo-la Two-ja dzie-je.
2. Będziem wo-łać w każdej do-bie: Wielki Bo-że, chwa-ła To-bie!

Ant. Górecki.

2. Modlitwa.+

Maestoso.

u J. G.

1. O, Bo-że! u-słysz głos prośby naszej, Który za na-ród zanosim swój!
2. Poślij nam według myśli Swej lu-dzi, Ducha Swo-jego w narodzie wzbudź!

*albo: „Boże Ojcze, Twoje dzieci." +albo: Z dymem pożarów.

1. Przywróć nam jeszcze te złote cza- sy, Gdy łask Twych jasnych nam płynął zdrój!
2. Wiara i praca serc nam nie struda, Lecz mało- wiernych swawolę skroć!

1. Ach, Panie święty, naród nasz, miły, Prawdę Twą skaził w upadku swym.
2. Powstań i zawstydź niewiernych Panie, A trzeźwych modłów naszych wskreś siew.

1. Zbłądził od Ciebie, stracił swe siły, O, wróć się k'niemu miej litość z nim!
2. A wtedy lud nasz, ze snu po- wstanie, Pieśń Twą i nowy zanuci śpiew!

3. Bóg moja pieśń.

Lud. v. Beethoven.

Con anima.

1. Bóg moja pieśń! Z Nim moje sprawy wszelkie; - Święte jest imię
2. Cześć, chwała Mu, bo święta wo- ła Je - go; - On Pan i Bóg; On

mf f. f.

1. dzieła Je-go wielkie, On w niebie, On na ziemi Bóg, On w niebie
2. władca świata wszego, A nie-zmierzo-na Je-go moc, A niezmie

mf. f. f.

ff. rit.

1. On na ziemi Bóg!
2. rzona Je-go moc!

ff. rit.

4. Niebiosa głoszą.

Maestoso. Lud. v. Beethoven.

dim. f.

f. 1. Nie-biosa gło-szą, Wie-cznego cześć, chwałę, Trwa Imię Je-go
2. Człowie-cze o-bacz, o-glądaj moc Bożą! Po-dziwiaj dzieła

f. dim. f.

pp. cresc. poco a poco

wszystek wiek. I czci Go ziemia i morze spieniałe, I
Jego rąk. Po-dzi-wiaj mądrość i dobroć wszechmożną, Moc

pp. cresc. poco a poco

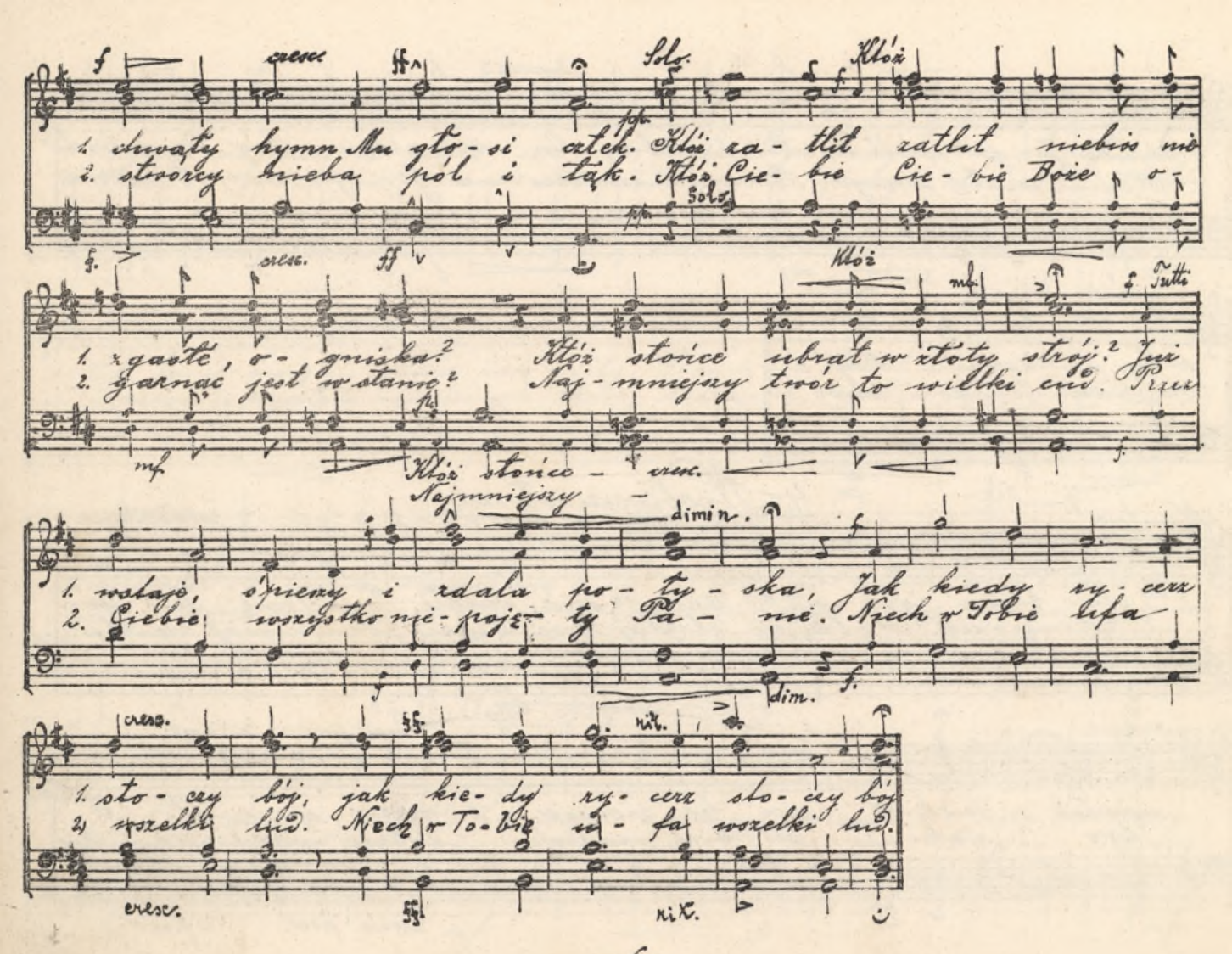

f cresc. ff Solo. pp. Któż

1. dwaty hymn Mu gło-si człek. Któż za-tlił zatlił niebios nie
2. stwórcy nieba pól i łąk. Któż Cie-bie Cie-bie Boże o-

Solo. pp. f. cresc. ff Któż mf. f Tutti

1. zgasłe, o-gniska? Któż słońce ubrał w złoty strój? Już
2. garnąć jest w stanie? Naj-mniejszy twór to wielki cud. Przez

mf. Któż słońce - cresc. f.

Najmniejszy - dimin. f

1. wstaje, śpieszy i zdala po-ły-ska, Jak kiedy ry-cerz
2. Ciebie wszystko nie-poję-ty Pa-nie. Niech w Tobie ufa

f dim. f.

cresc. ff. rit.

1. sto-czy bój, jak kie-dy ry-cerz sto-czy bój
2. wszelki lud. Niech w To-bie u-fa wszelki lud.

cresc. ff rit.

5. Miłosierny Panie.

Adagio. Gumiewicz.

Mi-ło-sie-rny Pa-nie, o to prosim Cię. Gdy przed sąd Twój sta-nie, nad nim zlituj się, Straszną, wieczną śmierć od-ku-pieniem znieś. Straszną, wieczną śmierć, od-ku-pieniem znieś, ach znieś

dim. e rall.

6. Tyś, Panie, drogą.

Moderato. Michał Haydn.

Tyś, Panie, drogą cierpień wszedł, W niebie-ską chwałę Swą. Ach Tąż wiedziesz drogą mąk i bied, Tych, kto-rzy wierzyć chcą. W Twym

* w D dur.

1. { prowadź nas, by każdy miał Twej śmierci bra- mą pro- wadź nas
krzyżu i kró- lestwie dział. Do światła z Twoją spra- wą wraz

pp. 1. z Twą sprawą wraz, Do światła pro- wadź nas.

mf.

7. W żłobie leży. (kolęda).

Andante. ut. Walewski.

mf. 1. W żłobie le- ży, niech więc bie- ży Każdy, a- by pokłon dał Je- zu-
2. Przy- by- waj- cie, wysła- wiaj- cie że się dziś na- rodził On, że po-

mf.

1. so- wi, Chrystu- so- wi, Który się dziecią- tkiem stał.
2. sła- ny i nam da- ny, Ten co w nie- bie ma swój tron.

1. Ten, co był przed wieki Bo-giem, Dzieckiem ro-dzi się u-bo-giem,
2. Je-go wszyscy powi-tajmy, Z anio-ła-mi za-śpie-wajmy:

1. Ten, co był przed wieki Bogiem, Jest ubo-gim
2. Je-go wszyscy powitajmy. Za-śpiewajmy

rit.

1. A-by zbawić ludzki ród.
2. Niech pochwalon będzie Bóg.

rit.

8. Bóg się rodzi. (kolęda).

Andante.

1. Bóg się ro-dzi, moc truchle-je, Sam niebiosów obna-żo-ny.
2. Cóż ma nie-bo nad ziemiany. Bóg porzucił szczęście swoje.

1. O-gień krzepnie, blask ciemnie-je, ma granice nieskończo-ny.
2. Wszedł między lud, ukocha-ny dzielić z nim trudy i zno-je.

1. Wzgardzo- ny o- kry- ty chwałą śmiertelny król nad wiekami
2. Nie ma- to cię- piał, nie- mało, żeśmy by- li winni sami

A słowo, słowo cia- łem się sta- ło. I mieszka- ło między nami.
cia- łem

9. Wśród nocnej ciszy. (kolęda).

Allegro.

p.

1. Wśród nocnej ciszy głos się rozcho- dzi: Wstańcie paste- rze
2. Po- szli na- leźli dzieciątko w żło- bie, Z wszystkimi dary

p.

Più vivo

1. Bóg się wam ro- dzi. Czemprędzej się wybierajcie, Do Betle- em
2. dany mi so- bie; Jako Bo- gu cześć Mu dali, A wita- jąc

Più vivo

a tempo

1. pośpieszajcie, przywitać Pa- na!
2. zawo- ła- li, z wielkiej rado- ści.

a tempo

10. Gdy się Chrystus rodzi (kolęda).

Andantino.

1. Gdy się Chrystus ro- dzi i na świat przychodzi. Ciemna noc w ja-
2. Mówią do pa- ste- rzy, które trzód swych strzegli: Ał- by do Be-

p. poco vivo

1. snościach promie- ni- stych brodzi. A- nio- ło- wie się ra- dują.
2. tle- em, czemprędzej po- biegli. Bo się naro- dził Zbawi- ciel,

cresc.

1. pod niebiosy wyśpiewują: Gloria, gloria, glo- ri- a, in ex- cel- sis De- o!
2. wszego świata Odkupi- ciel.

cresc.

11. Tryumfy króla niebieskiego. (kolęda).

f

1. Tryum- fy króla niebieskiego, zstąpi- ły, z nieba wysokie- go,
2. Chwała bądź, Bogu w wysoko- ści, a ludziom pokój na niskości,

f.

p.

1. Po- bu- dzi- ły pa- ste- rzów do- by- tku swego stró- żów.
2. Na- ro- dził się Zba- wi- ciel, dusz ludzkich Odku- pi- ciel.

rit.

1. śpiewaniem, śpiewaniem, śpiewa- niem.
2. na ziemi, na ziemi, na zie- mi.

12. O Sanctissima. (O błogosławiony).

Moderato.

p

O sanc- tis- si- ma, o- pi- is- si ma dulcis virgo Ma-
1-2. O bło- gosła- wiony, Ła- ską nam wstawiony, Na- ro- dze- nia Bo-

p.

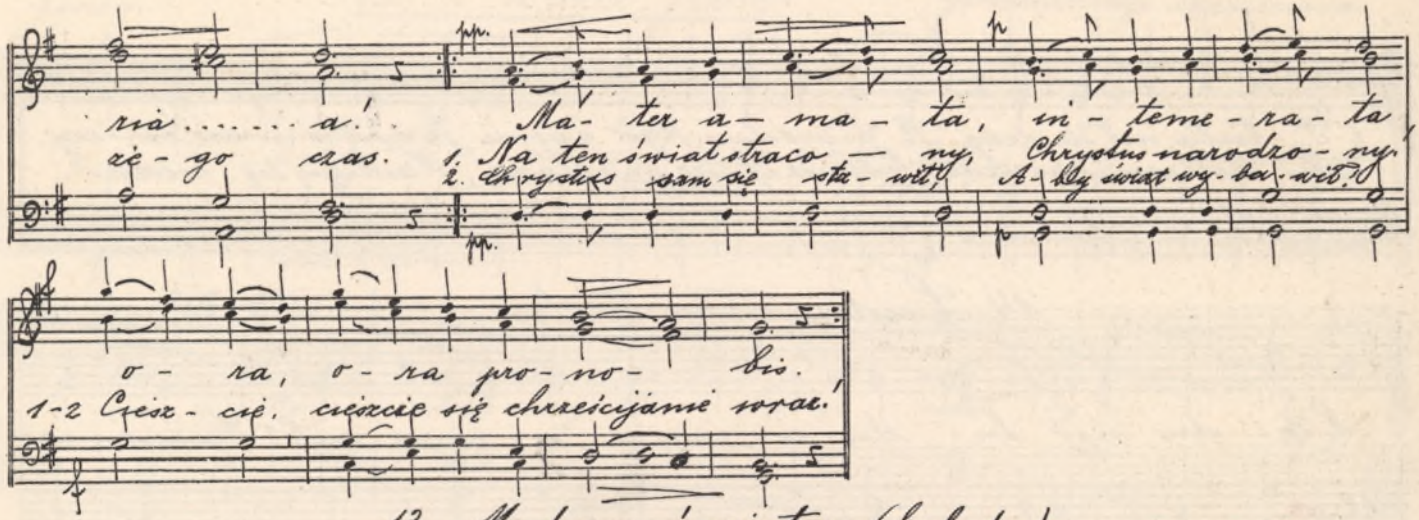

13. Mędrcy świata. (kolęda).

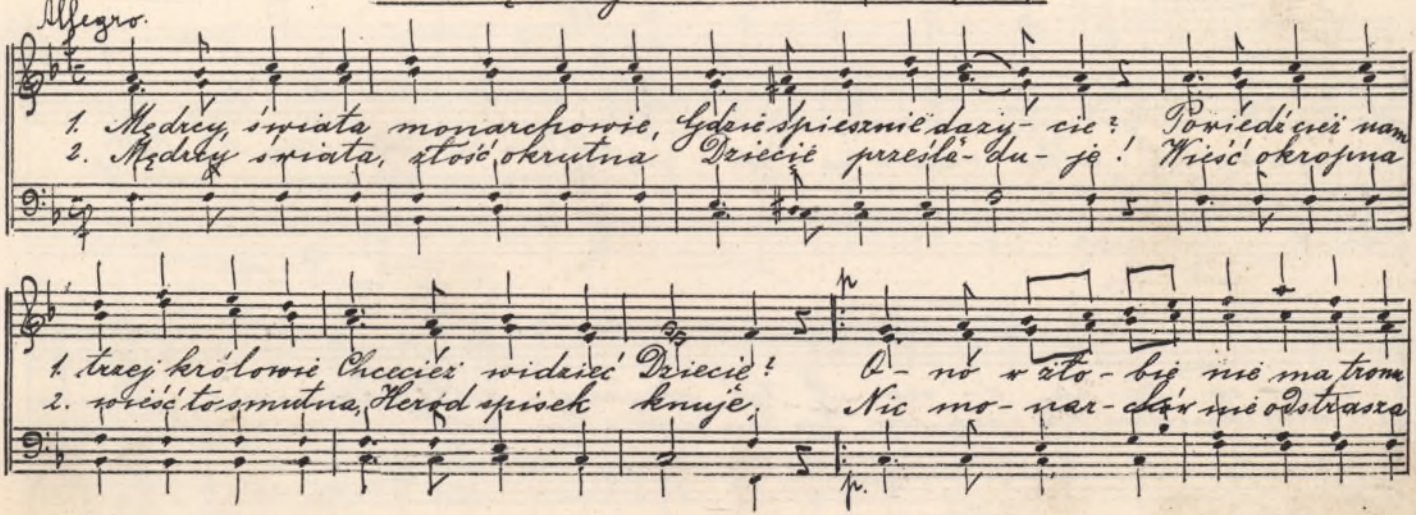

1. I berła nie dzierży, A proroctwo Jego zgonu Już się w świecie sze- rzy.
2. Ku Betleem śpieszą, Gwiazda Zbawcę im ogłasza, Nadzieją się cieszą.

14. Ludu mój, ludu.

F. Klonowski.

Lu- du mój lu- du, cóżem ci u- czy- nił? W czemem za-

smu- cił, albo w czem za- wi- nił? 1. Jam cię wy- zwo- lił
2. Jam cię wprowa- dził

1. z mo- cy Fa- ra o- na, A tyś przyrzą- dził krzyż na me ra- mio- na.
2. w kraj miodem pły- ną- cy, Tyś mi zgo- to- wał śmierci znak hańbiący.

Lento.

15. O bone Jesu.

Giovani Pierluigi Palestrina.

O bone Je - - - - - su mi - se - re - re no -
O dobry Je - - - zu (su) (zu) zli - tuj się nad na -

bis, Qui - a tu cre - d - sti nos tu
mi, Bo stwo - rzy - łeś Panie nas Ty - - - - - - tu Ty

re - de mi - - sti nos, San - gui - ne tu - o pre - - ti - o -
od - ku - pi - łeś nas, Krwią naj - droż - szą Twą od - - ku

pre - ti - o -
od - ku

sis - - - - - - - si - mo.
pi - - - - - - łeś nas.

sis - - - - - - - si - - mo
pi - - - łeś - nas

16. Wesoły nam dziś dzień.

(pieśń wielkan. z XVI. w.)

1. We- so- ły nam dziś dzień nastał, które- go z nas każdy żądał
2. Król nie- bie- ski k'nam za- wi- tał, jako śliczny kwiat zakwitał.

1. Te- go dnia Chrystus zmartwychwstał Al- le- lu- ja, Alle- lu- ja!
2. Po śmierci się nam pokazał. Alle- lu- ja, Alle- lu- ja!

17. Zbudzisz się mój prochu.

1. Zbu- dzisz się mój prochu, zbudzisz znów z gro- bo- wych
2. Jar- że bło- go śniącym będzie nam, gdy z Pa- nem

1. swoich snów; W niebieskim by- cie Dać nieśmiertel-
2. wej- dziem tam; W ra- do- ści kra- je, Gdzie boleść już

mf. cresc.

1. ne życie Stwo-rzy-ciel twój, stwo-rzy-ciel twój!
2. prze-sta-je. Pielgrzy-mów gnieść, piel-grzy-mów gnieść.

P.S.

Andante.

18. Wyroki Boże...

F. Mendelsohn-Barth.

1. Wy-ro-ki Bo-że mo-cą swą Najdroższe ser-cu zo-bjęć rwą ko-
2. Gdy zerwiesz wonny pą-czek róż, Mi-ło-śnie przytul go i złóż do
3. Gdy miłym cię ob-da-rzył los, A on się zduszy two-jej zrósł głę-

mf. sf. p. p

p. Solo mf. Tutti

1. cha-nie, ko-cha-nie, Choć wśród płynących ży-cia fal Naj-
2. ło-na, do ło-na, Czarownie ocknieć się ze snu, Lecz
3. bi-ną, głę-bi-ną, O wiedz, wnet pierzchną rajskie sny A

p. Solo mf. Tutti

sf. p. Solo p Tutti

1. większy sercu spra-wia żal roz-sta- nie, roz-sta-nie, roz-
2. no-cą licz-ko zblednie mu i sko- na, i sko- na, i
3. po-tem gorzkie tylko łzy po- pły- ną, po- pły- ną, po-

sf. p. Solo p. Tutti

dim. f p

1. sta- - nie!
2. sko- - na!
3 pły- - ną!

4. Lecz musisz dobrze po-jąć mię, O do-brze musisz

dim. p

mf. cresc. f

4. po-jąć mię: Roz-stania czarną spę-dza ćmę To słow-ko: Zo-ba-

mf. cresc. f

p Solo mf Tutti

4 czy-my się, Uj-rzy-my się, uj-rzy-my-się uj-rzy-my się!

P.S.

p Solo mf. Tutti

19. Ave verum.

W. A. Mozart.

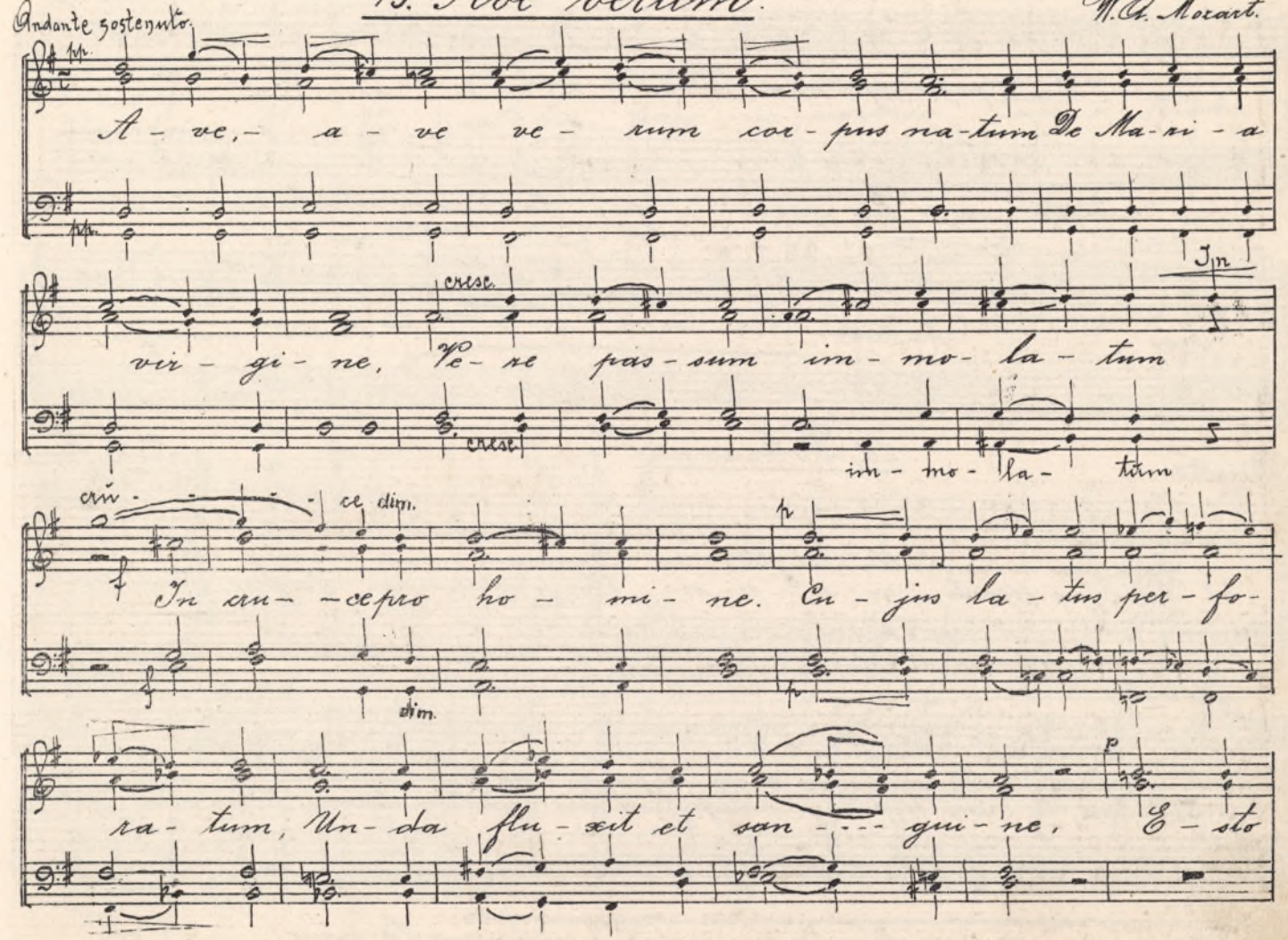

no - bis prae - gu sta - tum In mor - - - - - - tis e - xa - mi

e - sto no - bis prae - gu - sta - tum In mortis

In mor cresc. tis

ne In mor - - - - - - - tis e - xa - mi - ne.

20. Dobranoc! *

Allegretto.

Teodor Kiewicz

rall.

1. Gdy już wianki ku schyłko - wi - Bywajcie nam wszyscy zdro - wi!
2. Spać już pozli, ci i o - wi, By - wajcie nam wszyscy zdro - wi!

rall.

più lento

Andante

1. I szczęśli - wie w domu próg Niechaj nas za - troiedzie Bóg. Bez po -
2. Kłótnia, to nasz wspólny wróg. Niech nas zgodzie darzy Bóg. Nic nie

* Przy rzucaniu wianków 23. czerwca młodzież śpiewa tą pieśń.

1. mocy Twej o Bo-że, Człek sam zdziałać nic nie może,
2. znaczą si-ły człeka, Gdy nie wesprze Twa o-pieka

12. Twej mą-drości Bo-że moc, Niech nam da spo-kojną noc;

Dobrą noc! dobrą noc!

21. Hymn wieczorny.

D. Bortniański.

Andr. sostenu. pojed. głosy.

Ten. I. Bas I.

1. Hymn wieczorny zwolna płynie wzdłuż o-krytych ro-są łąk.
2. Dźwięki ga-sną gdzieś w oddali, jak światełka błędne drżą.

Ten. I. Towarzyszenie Bas I.

Ten. I. Bas I.

Biblioteka Publiczna Kraków Spacjalne

cresc. dim.

1. ciągnie echem po do - linie i poru - sza serca w krąg.
2. lub z powrotnej biegiem fali w nocną ciszę ży - cia tchną.

cresc. cresc.

Chór.

Ten. I. 1-2. Ju - bi - la - te, ju - bi - late, jubi - la - te! A - men

Chór. Ten. I.

Ten. II. 1-2. Ju - bi - la - te, ju - bi - late, jubi - la - te! A - men.

Chór. Ten. I.

p. cresc. poco a poco dim.

Bas I. 1. Jak na skrzydłach ku wyżynie leci pieśni dalszy ciąg.
2. Lud po - bo - żnie Boga chwali, nikłe e - cha w niebo mkną.

pp cresc. dim. dim. ppp

a a

pp. cresc. dim. dim. ppp.

Moderato.

22. Serenada.

K. Appel.

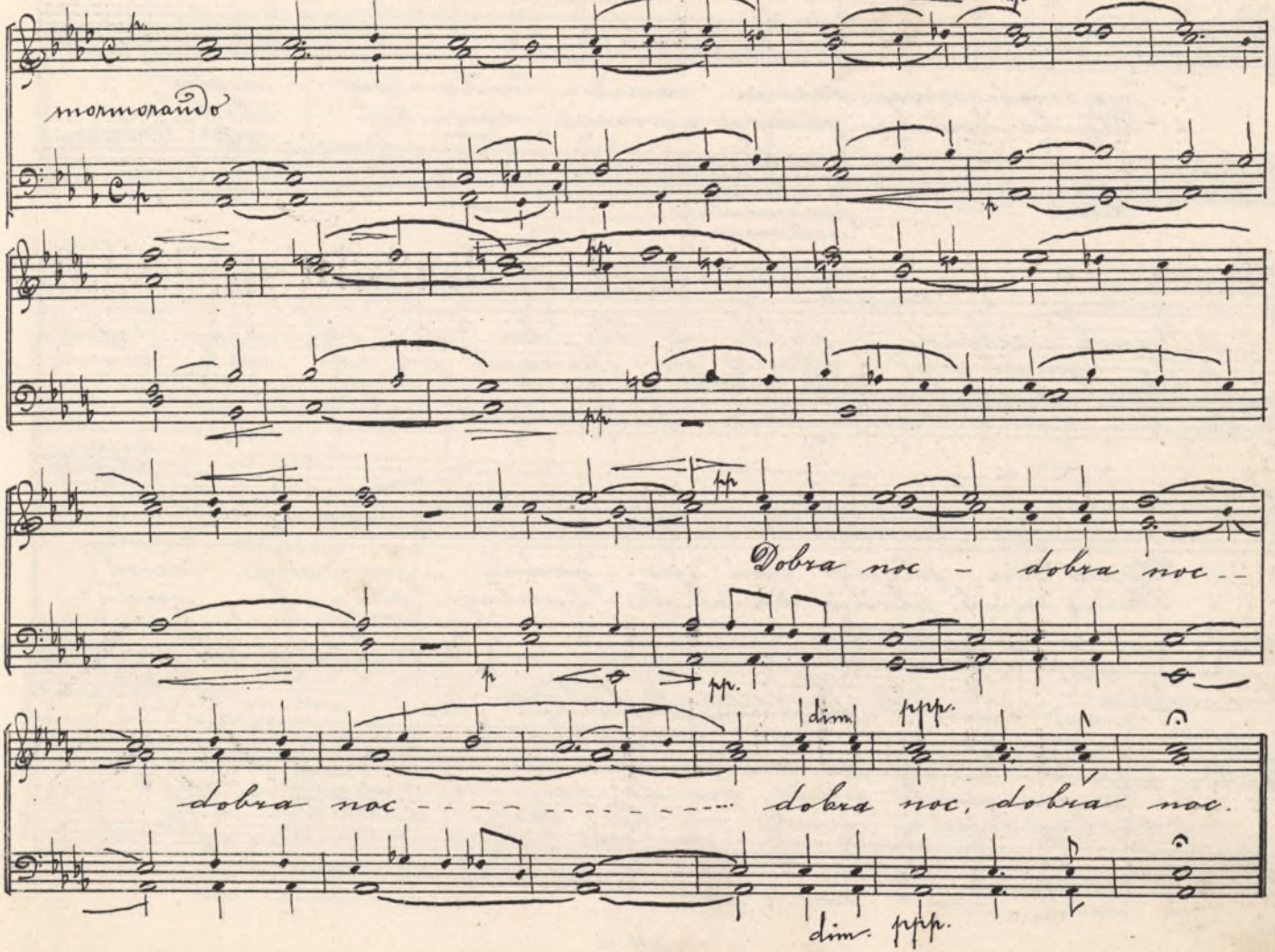

23. O świcie.

Andantino. M. Kotarbiński.

1. Już znad sennej ziemi szare wsta-ją mgły
2. Błyska świt ru-miany z ponad ziemnych zbóż

szare wstają

Ach

już znad sennej świt rumiany

1. Brzask osrebrza pola a łą-ka ro-są drży, rosą
2. Wo-gniach jego płoną ja-skrwawe pą-ki róż, płoną

mgły

Brzask osrebrza

rosą

rosą płoną

1. Płoszy sen, płoszy cień po-godny ja-sny dzień.
2. Płonie świat, płonie kwiat stu-barwny pło-nie sad

24. Poranek letni.

Andantino. P. Maszyński.

mf. cresc.

1. Za-szu miało nasze po-le ran-ną pieśnią zbóż,
2. Dobry dzień ci wiosko mi-ła, drogi dom-ku ty.

mf. cresc

1. Wschodzi, wschodzi złote słonko wśród rumianych zórz. –
2. Wy- bie- lo- ny przystro- jo- ny w ciemny bluszcz i bzy.

cresc. poco a poco — cresc — las — już

1. Wschodzi, wschodzi złotą drogą nad ten ciemny las – ten ciemny
2. Dobry Dzień wam dobrzy ludzie co o świcie już – o świcie

cresc. poco a poco — cresc. — f — las — już

— ptaszy- na
ze- sier- pem

nas zbóż

1. A ptaszyna z gniazdka leci, piosnką budzi, piosnką budzi
2. Z jasnym sierpem wycho- dzi- cie zżynać łany, zżynać łany

— pta- szy- na
— ze sierpem

nas zbóż

mf piosn — ką
z sier — pem — p rit. — mf

1. nas, pta-szyna z gniazdka leci piosnką bu-dzi nas.
2. zbóż, co z sierpem wycho-dzicie zżynać ła-ny zbóż.

mf piosn — ką
z sier — pem — p. rit. — mf

25. Wieczór

Andante e dolce. H. Rink.

1. Wieczór osnuł sio-ła, blednie w mroku kwiat,
2. Tylko szmer stru-my-ka w dal po ro-sie mknie,
3. Biedne serce mo-je, los po-dobny zna,

dim. pp.

1. Ci-sza do-o-koła, w sen za-pa-da świat.
2. Wci-chy las prze-ni-ka, wciąż u-ża-la się.
3. Prze-trwać życia znoje Bóg mu chyba da.

dim. pp.

Maestoso.

26. Pieśń wieczorna.

Konr. Kreutzer

1. Do spo- czynku dzwon już wo- ła, Kwiaty ma- rzą w ci- chym
2. Ciemnej nocy wnet roz- świeci Rannej zo- rzy wcze- sny

1. śnie. Światło gwiazd ku zie- mi spływa, Księ- życ też po
2. brzask. Jasne światło gwiazd przy- gasi Wschodzą- ce- go

Półchórem.

1. nie- bie mknie. Więc kto czysto ma su- mienie, Temu noc przyjemnie
2. słoń- ca blask. Tak i trosk rozliczne ro- je, Wnet rozproszy szczęście

Półchór. p.

1. spłynie, Aż ju- trzenka budzi nas, Aż ju- trzenka zbudzi nas, Czas
2. promień. Powierz Bogu zy- cie twe, Powierz Bogu życie twe, On twe

1. Tutti 2. ff.

1. pracy iść, ach czas! Więc kto czas, Tak do pracy iść, ach czas!
2. Ojcem w każdy czas! Tak i czas, On twym Ojcem w każdy czas!

Allegretto.

27. Wiosna.

Teofil Klonowski.

1. O jak we-so-łe, na-stały cza-sy, W śliczną się barwę
2. Dalej do pługów u-prawiać ziemię, Dalej do pracy

1. przybrały lasy. Słońce się coraz wy-żej pomyka
2. ro-bo-cze plemię! Gdy nie za-siejem za dobrej chwili

1. Le-dwo śnieg widać, Lecz i ten znika, Ledwo śnieg widać, Lecz i ten znika
2. Przez całą zimę będziem pościli, Przez całą zimę będziem pościli.

Non troppo vivo e ben lento.

28. Hej! zakwitła nam wiosenka.*

mf.

1. Hej! zakwitła nam wiosenka, A z nią razem miły maj już na błoniach
2. Pasterz z trzodką znosił w polę, Na fujarce rzewnie gra, Piosnka słodzi

mf.

1. brzmi piosenka, Echo jej po- wtarza gaj.
2. smutną dolę, Lecz i w piosnce smutek drga. } Boże daj! Boże daj!

ff.

By trwał wiecznie miły maj! Boże daj! Boże daj. By trwał wiecznie miły maj!

29. Noc majowa.

M. Kotarbiński.

Andante.

pp.

1. Wciąż wieczór, w noc majo- wą, w dal po rosie piosnka drga, serce
2. Pieśń po- rywa wicher młody nad do- linę ponad jar, w fale

pp.

---

* albo: Witaj majowa jutrzenko

cresc. f.

1. słyszy każde sło-wo, ka-żdą matkę dobrze zna-
2. mąci senne wo-dy, w bór drze-miący niesie gwar.-

fp. pp rall.

1. zawsze nam na nowo ko-i du-szę ci-sza ta.
2. ko-na wdzięk pogo-dy, ci-chej pieśni milknie gwar.

fp. pp. rall.

30. Jesień.

Kotarbiński.

pp

I znów i znów liść senny mrze i pada do ciepłych obcych stron,

pp

leci wędrowny ptak do słońca, do słońca, wędrowne śpieszą stada.

p tempo prędzej

po- że- gnalną pieśnią dźwięczy gór- ny szlak. a mgły się snują

Fine

I. B.

a mgły się

cresc.

wśród na- gich pól. a w ser- cu dawny od- radza się ból.

snują

wśród pól a

serce

p

ff

I. T. wraz z wami szlakami

Da C. a F.

Dość serce o- stygłe, hej ptaki nie- ścigłe z wami szla- ka- mi smutek król.

dim. . . .

ff

31. Szczęście.

Allegro

mf

K. Danysz.

D. C. a F.

O szczęście lu- dzie kłócą się, szukając go, szukając go, szukając

mf

tu i tam a za - den te - go a - ni wie, że w so - bie

je, że w sobie je, że ma je w sobie sam. For - tu - na rzą - dzi

mądrze tak, ro - dając mądrze los, że nieraz to - mu szczęścia brak,

zło - tem napchał trzos.

32. Przyjaźń.

Moderato. Kiewicz.

mf.

1. Przyjaźń, o bra- cia, niech wią- że nas! W śpie- wach we- so- łych
2. Kiedy nam ży- cie za- tru- wa los, O- na ła- go- dzi

mf.

1. czcijmy ją wraz, W śpiewach we- so- łych czcijmy ją wraz!
2. najsroższy cios, O- na ła- go- dzi najsroższy cios!

33. Do pracy, koledzy!

Tempo di marcia.

f

1. Do pracy, ko- le- dzy, podaj- myż raz dłonie i razem, po-
2. Przed nami dusz po- le o- twie- ra się złote i promień przy-

1. ła- czmy swe siły! Dobądźmyż sił ducha, co dawno tli w łonie, Z tak
2. świeca nam słońca; Porzućmyż już ża- le i próżną tęsknotę, Pra-

1. dusznej dobądźmy mogi - ły!
2. cujmy wytrwale do końca!

1-2. Do pra - cy! My si - łą za - dzi - wi - my świat, co śmiał się i szydził przez szereg złych lat! Do pracy, a si - łą za - dzi - wi - my świat, co śmiał się i szydził przez szereg złych lat!

mf. rit. a tempo

34. Pieśń towarzyska.

Allegro

mf

1. Hejże! dalej bracia mili, miémy śpiew, niech on ducha nam posi- li,
2. Czy we- se- li czyli smutni pójdźcie wraz, przy rozdzwięczanej naszej lutni

mf

mf. cresc. mf.

1. wzruszy krew. O cóż nam dbać, czego się bać, kiedy będziem
2. przy dziś czas. Miły tu tad, bratem mi brat, i we- selszym

mf. cresc. mf.

1. wzgodnym chórze razem wciąż stać!
2. jakoś cały zdaje się świat!

35. Do wszystkich.

Allegro non troppo.

1. Brzmi! brzmi! słychać głosy, lóż wart próżna dłoń? Bracia w zgodzie
2. Ostrze szabli to li- chota, Jedna myśl to grom! Wniejta siłą-

1. nasze lo-sy Jedność na-sza broń! Jedność nasza
2. w niej ta cuo-ła, Co nasz zba-wi Dom! Co nasz zbawi

Jedność nasza broń, nasza
Co nasz zbawi Dom, zbawi

1. broń, Jedność na-sza broń!
2. dom, Co nasz zba-wi Dom!

broń.
dom

36. Hasło.

Grieg.

Vivace.

1. Wypłyń z piersi hucznym tonem pieśni nasza w silny chór!
2. Z borów naszych, łąk i gajów dzwięki czyste pieśni weź.

1. Dzwoń budzącym życie dzwonem w nasz oj-czysty wypłyń bór!
2. Po ojczy-stym zadzwoń kraju, blask i światło w duszę nieś!

1. Ci-che e-cho od-da las, My śpiewajmy bracia wraz! Tak--
2. Niech za-pala nuta twa w sercach bratnich światło dnia! W ser-

1. ..... śpiewajmy bra- cia wraz!
2. ..... cach naszych świa- tło dnia!

37. Choć burza huczy...

Con anima. F. Schubert.

1. Choć burza huczy w koło nas, Do góry wznieśmy skroń! Nie straszny
2. Kto pracą każdy święci dzień, Ten smutku nie zna, nie, Choć słońce

1. dla nas burzy czas, Bo silną przecie mamy dłoń, } We- sel- my bracia,
2. skryje chmury cień, On w lepszą przyszłość patrzy się }

się, Choć wicher żagle zwie!

Allegretto.

38. Pieśń żeglarzy.

Wł. Żeliński.

We- so- ło że-glujmy! weso- ło że-glujmy we-so- ło! Po życia burzliwym potoku, Choć wichry pioruny wo- ko- ło — We- so- ło że-glujmy! Jak orły w gradowym obłoku Choć wichry pioruny wo- ko- ło — We- so- ło że-glujmy we-so- ło! Po

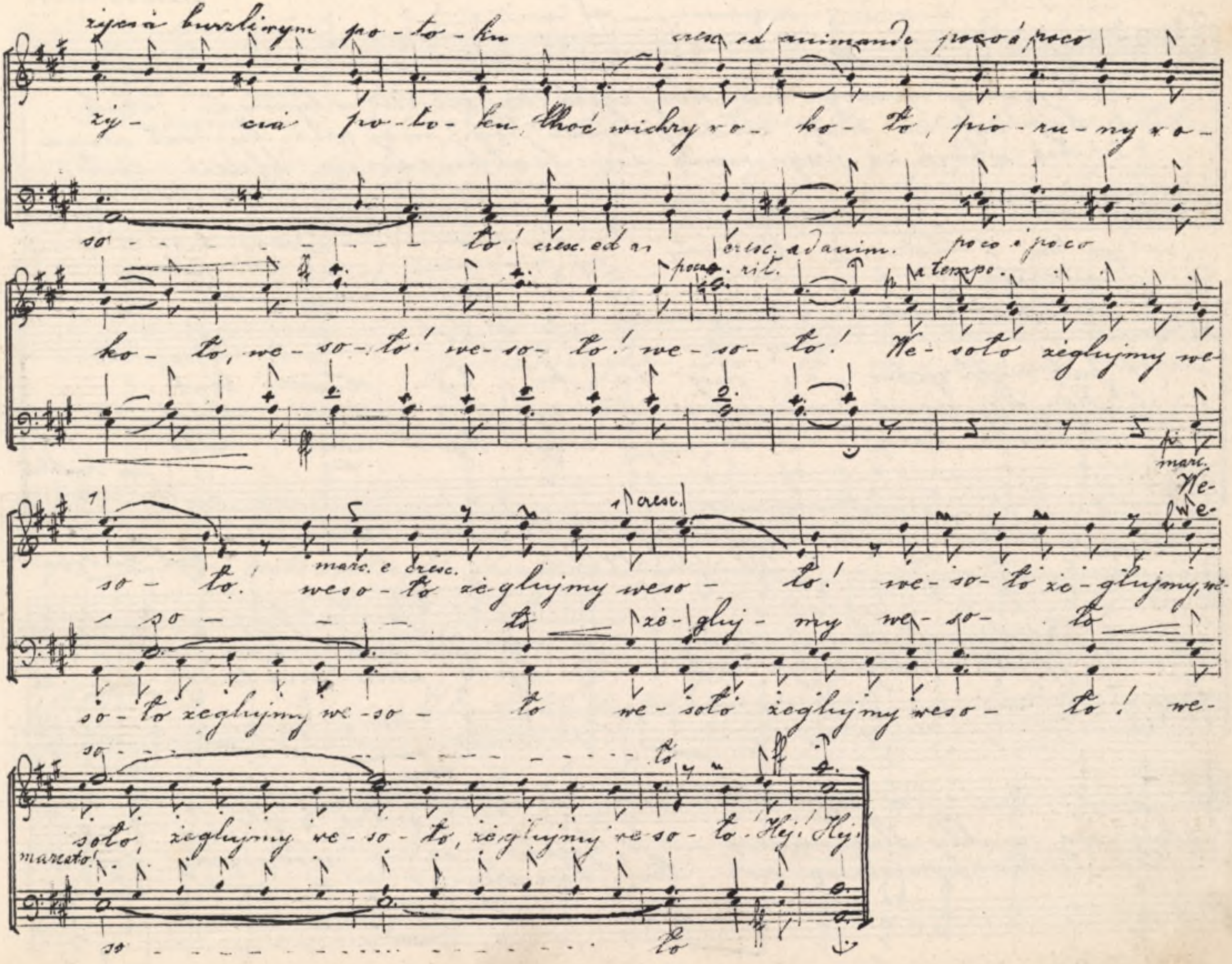
cresc. ed animando poco a poco
ży- cia po-to-ku, choć wichry ro- ko- ło, pio-ru-ny ro-
so - - - ło! cresc. ed a
cresc. ad anim. poco a poco
poco rit.
a tempo.
ko- ło, we-so- ło! we-so- ło! we-so- ło! We-soło żeglujmy we-
marc.
cresc.
marc. e cresc.
so - ło! weso - ło żeglujmy weso - ło! we- so- ło że-glujmy, we-
so - - - ło że-gluj- my we-so- ło
so-ło żeglujmy we-so - ło we-soło żeglujmy weso - ło! we-
so - - - ło
soło, żeglujmy we-so-ło, żeglujmy we-so- ło. Hej! Hej!
marcato!
so - - - ło

39. Pieśń rolnika.

Moderato. Melod. lud.

mf

1. W ciężkiej pracy na swój chleb Orzę ziemię w tysiąc skib;
2. Nie nę- ci mię cudny kwiat: Kędy mój prze- by- wał dziad,
3. Nie dbam co przy- niesie los: Siałem zasiew, będzie rósł

mf

rit.

1. Jak mych ojców i mój ta- ki Ży- cia tryb.
2. Kę- dy ojciec mieszka sta- ry, I jam rad.
3. Z łaski Bożej i ob- fi- ty Wy- da kłos.

Jan Kubisz

rit.

40. Polonez.

Sostenuto. Mel. ludowa.

mf

1. Kiedy rolnik nie posie- je zdrowych ziar- nek na swej ro- li,
2. Górnik kiedy kuje mło- tem, ciężka żmu- dna to ro- bo- ta,

mf

1. Żni- wa znikły dlań nadzie- je, Gorzki za- wód ciężko boli.
2. Czo- ła krwawym zlewa po- tem, Lecz przy- no- si wiele złota.

x albo: Patrz Kościuszko.

pp

1. Kto za mło - du nie pracu - je, Brak do nauk mu o - cho - ty.
2. Chwyćmy sil - nie młot do dło - ni, W imię Bo - że, bracia młodzi

pp.

1. Póź - niej pła - cze bo ża - łu - je I le - ni - stwa i pustoty.
2. Bo młot pra - cy trud nagro - dzi I od nę - dzy nas o - chroni.

1-2. O - to jest wolności śpiew, śpiew, śpiew, Boże, po - błogosław nasz siew, siew

Moderato. **41. Pieśń żołnierska.** St. Duniecki.

Co tam marzyć o kochaniu, o bohdance i róż zwaniu

mf.

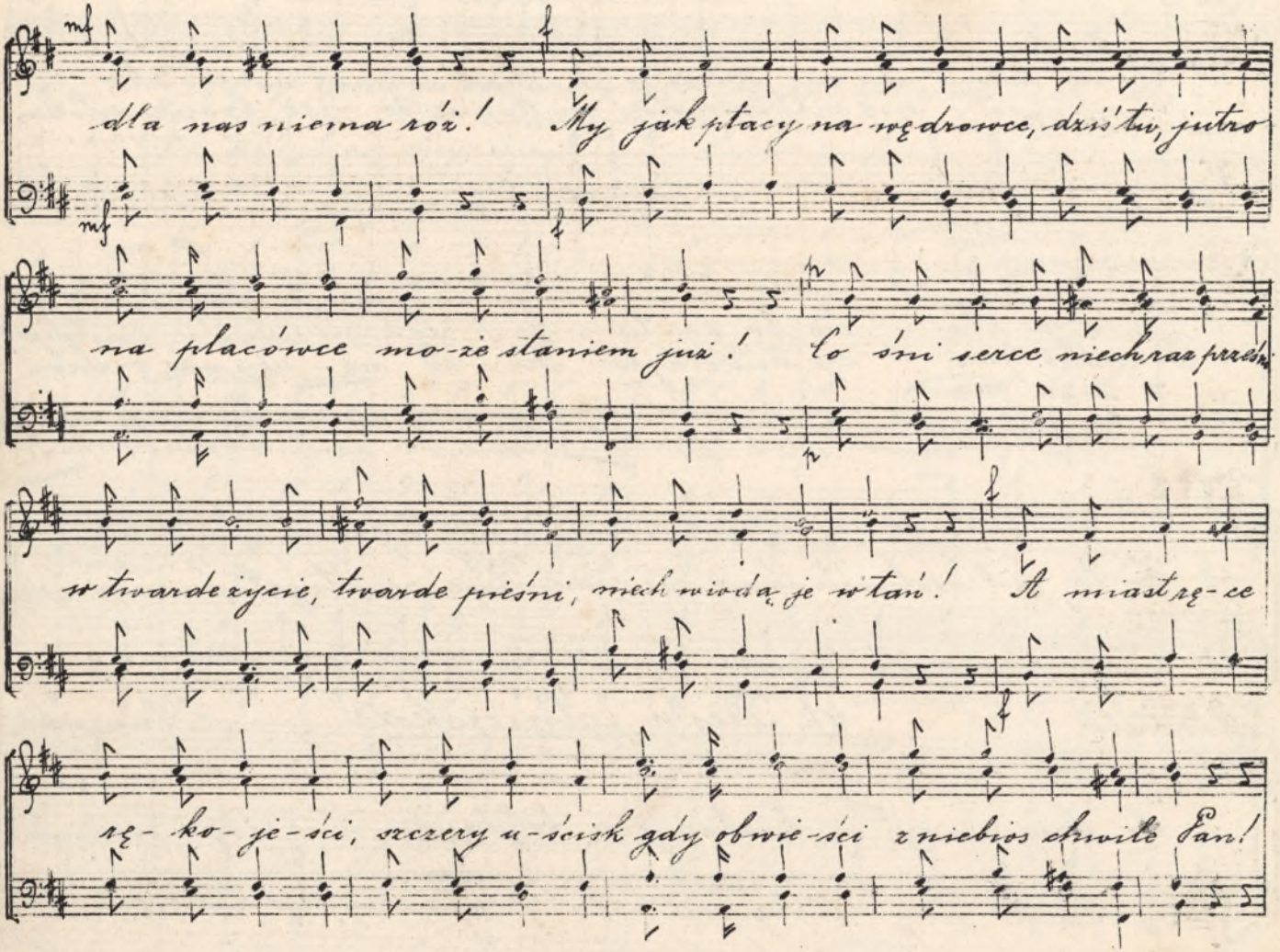
mf
f
dla nas niema róż! My jak ptacy na wędrowce, dziś tu, jutro
na placówce mo-że staniem już! Co śni serce niech raz przeżyć
w twarde życie, twarde pieśni, niech wiodą je w tań! A miast rę-ce
rę-ko-je-ści, szczery u-ścisk gdy obwie-ści z niebios chwilę Pan!

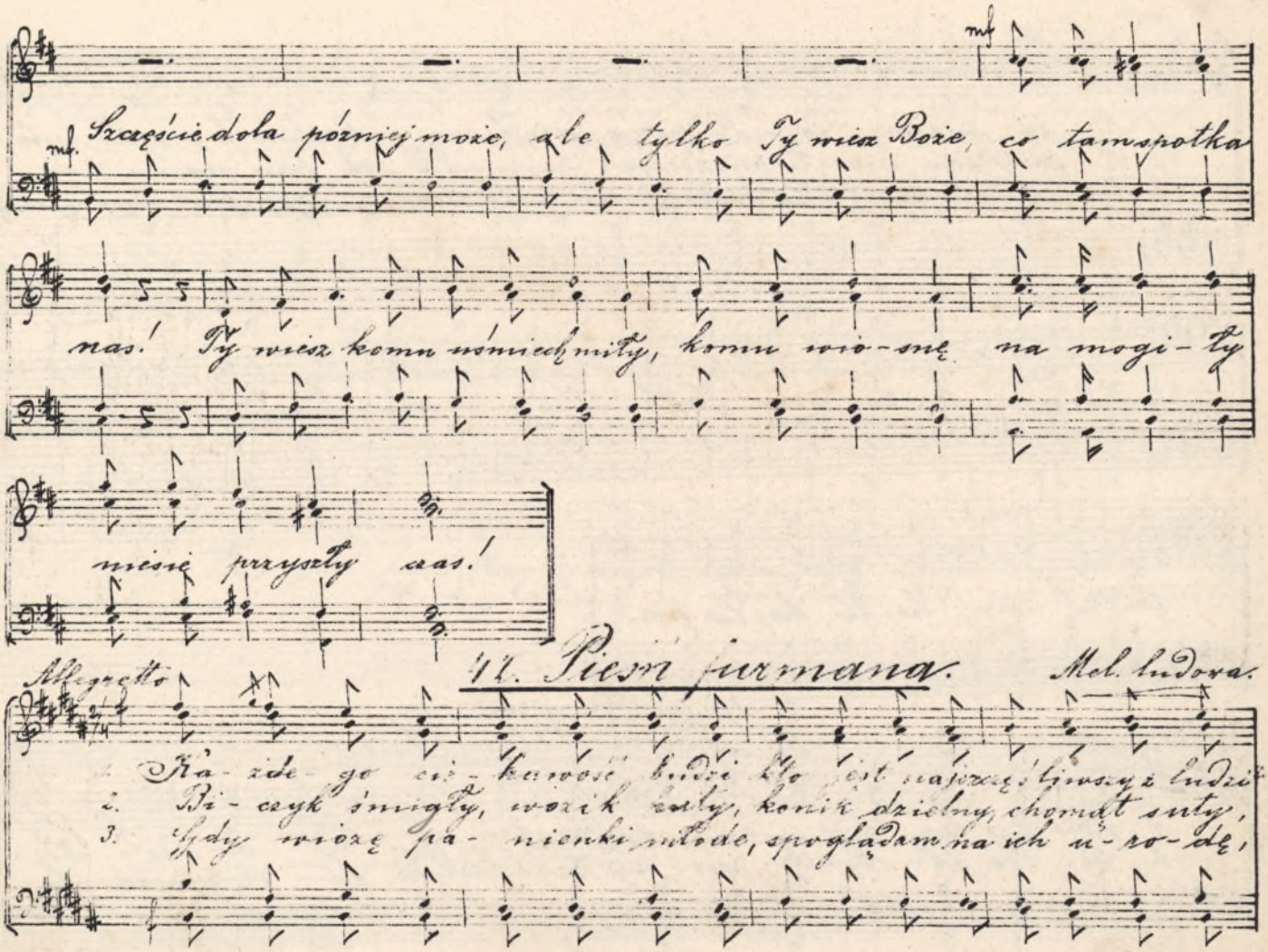

mf

mf. Szczęście dola później może, ale tylko Ty wiesz Boże, co tam spotka

nas! Ty wiesz komu uśmiech miły, komu wio-snę na mogi-ły

niesie przyszły czas!

42. Pieśń furmana.

Mel. ludowa.

Allegretto

1. Ka-żde-go cie-kawość budzi kto jest najszczęśliwszy z ludzi?
2. Bi-czyk śmigły, wozik kuty, konik dzielny, chomąt suty,
3. Gdy wiozę pa-nienki młode, spoglądam na ich u-ro-dę,

1. A ja mówię, że nad pana, szczęśliwszy jest stan fur-ma-na.
2. A przy tem smo-ły maśnica; nie maszto, jak pan woźni-ca.
3. Nie mieniam się z żadnym panem, wolę sobie być fur-ma-nem.

1-3 } Het, wio! he-ta wio! heta stary, siwy, kary, het wio!

heta wio! he-ta, he-ta prr!

43. Pieśń Filaretów.

Allegretto.

1. U-żyj-my dziś ży-wo-ta! Wszak ży-jem tyl-ko raz!; Nie-
2. Po co tu ob-cej mo-wy, Wszak polski pi-jem miód; Le-

1. chaj ta czara złota Nie próżno wabi nas, Hejże do niej
2. pszy śpiew naro-do-wy, Od greckich, rzymskich ód; W ksiąg greckich, rzym-

1. we-so-ło! Chwytaj i do dna chyl, Niechaj o-biega w Koło Zwia-
2. skich ste-ki Nie wlazłeś, że-byś gnił: Lecz bawił się jak Greki, A

1. stunka bło-gich chwil, Chwytaj i do dna chyl Zwiastunkę błogich chwil.
2. jak Rzymia-nin bił, Lecz bawił się jak Greki, A jak Rzymianin bił.

44. Za chlebem.

1. Gó-ra-lu, czy ci nie żal od-cho-dzić od stron oj-
2. Gó-ral na góry spoziera i łzy rę-kawem o-
3. I gó-ral jak dziecko płacze, może ich już nie zo-

1. czystych? Świerkowych lasów i hal! I tych potoków przejrzystych?
2. ciera? I góry porzucić trzeba, dla chleba, panie dla chleba.
3. baczę, I starych porzucić trzeba, dla chleba, panie dla chleba.

Gó-ra-lu, czy ci nie żal? Gó-ra-lu wróć się do hal! Gó-ra-lu, czy ci nie żal? Gó-ra-lu wróć się do hal!

45. Pieśń pielgrzyma.

Moderato.

1. Włoska kra-i-na przed wszystkimi sły-nie, Błę-ki-tne nie-bo
2. Z da-le-kiej strony do włoskiej kra-i-ny, Przy-chodzę święte

1. we włoskiej kra- i- nie; W mej oj- czy- stej lubej stronie Blade niebo
2. łza skropić ru- i- ny, lecz mej ziemi każdy kątek, Tyle świętych

1. ciemne błonie Taka wonią tchnie, Taką wonią tchnie. Że te piękne
2. ma pamiątek, Z jej zamierzłych dni, Z jej zamierzłych dni, Że na wielkim

1. włoskie kraje, Cy- try- nowe wonne gaje Nie szczarują mnie,
2. świata grobie, Chciałbym płakać ale w sobie Nie znajduję łzy

nie szczarują
nie znajduję
nie szczaruje

1. nie szcza - ru- ją nie szczarują mnie Nie szcza -
2. nie znaj - duję nie znajduję łzy Nie znaj -

Nie szczarują Nie szczarują Nie nie szczaru - ją
Nie znajduję Nie znajduję Nie nie znajduję

1. ru - ją nie szczaru - ją mnie.
2. duję nie znajduję łzy.

mnie nie szczarują
łzy nie znajduję

46. Pomoc dajcie mi rodacy.

Andante. Mel. lud.

1. Po - moc dajcie mi ro - da - cy, gdyż o - krutny los mnie nę - ka,
2. Biegłem, kędy bój wrzał krwawy, pod ojczyzny walczyć znakiem,

1. Że - brać muszę, bo do pra - cy, Je - dna mi zo - stała rę - ka.
2. Krew prze - lałem w polu sła - wy. A dziś mu - szę być że - brakiem.

1. Ziomek, nędzarz, tułacz, bliźnie, błą-ga-nie do was wznosi
2. Byłbym zginął z bronią w dłoni, jak wol-nym paść przy-sto-i
1. głos błagalny do was wznosi,
2. paść, jak wolnym paść przysto-i

I.B. Solo

1. wierny dla swej oj-czyzny o jał-mużnę ziomków prosi.
2. tu-ła-cza smutek goni, na ten cię-żar nie mam broni.
Żołnierz wierny dla oj-czyzny
Dziś tułacza smutek goni

47. Stańmy bracia wraz.

Moderato.

1. Stańmy bracia wraz, i-lu jest tu nas. Stańmy bracia wraz,
2. Cacgo płaczesz, hej! bracie śmiej się śmiej: Czegóż płaczesz, hej!
3. Dobrze też i to, że Ko-le-dzy są. Dobrze też i to

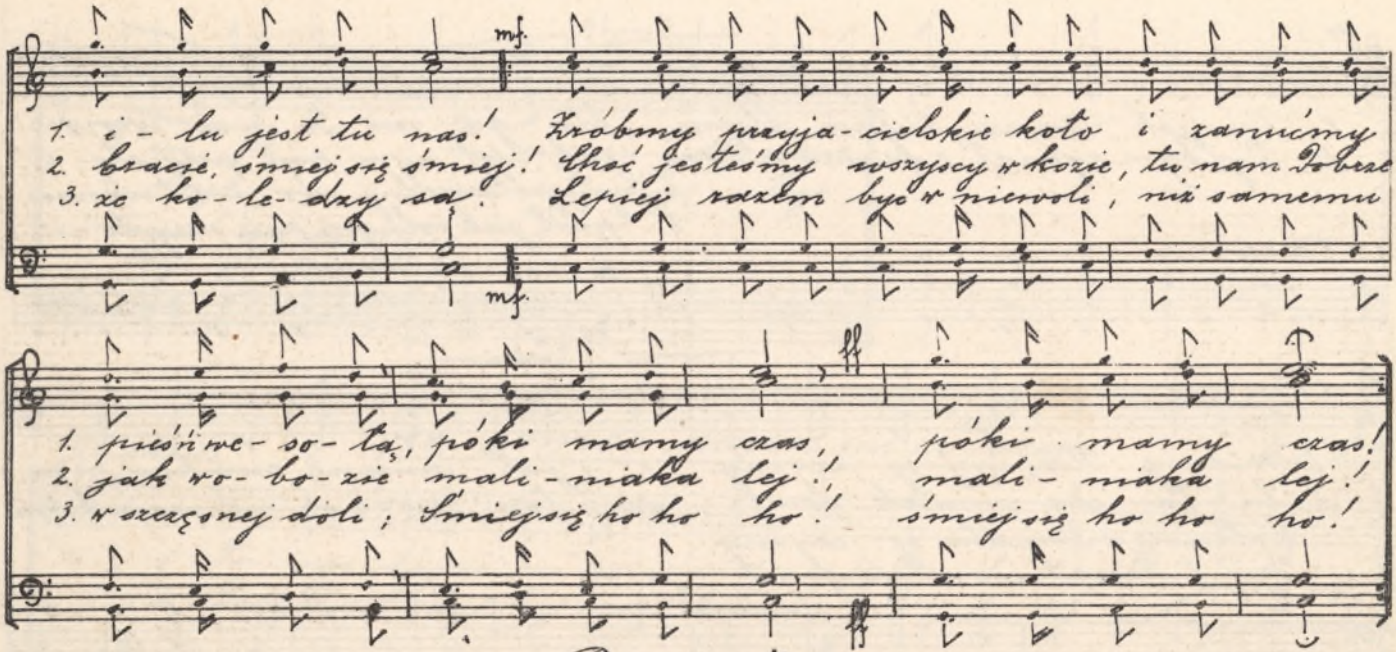

48. Pieśń Ślązaka.

Allegretto. J. Raszka.

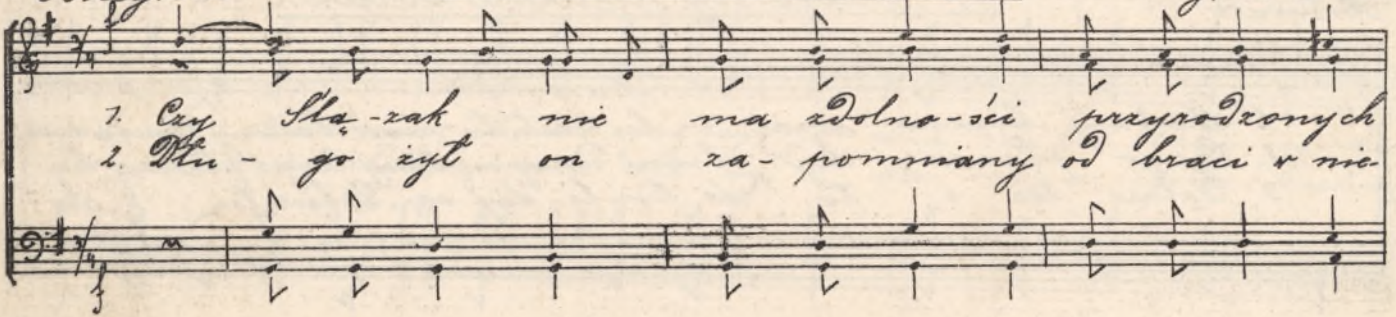

1. so- bie; Czy nie znajdziesz w nim miło-ści, K'Bogu, braciom, tobie?
2. do- li, Przebu- dza się, po-wo-ła-ny do ży-cia po-wo-li.

Czy — Go-

1. Czy nie stały nie gor- li- wy w wierze i na- dzie- i,
2. Błogo, błogo, kto pra-cu-je na oj-czystej ni- wie, -

o swo-je
dność pra-cy

1. Czy o swo- je nie troskli- wy, czy nie ma swych Dzie- i?
2. Go- dność pracy ten u- czu- je w wielkiem ludów żni- wie.

J. Śliwki

Tempo di Marcia. **49. Marsz gimnastyczny.** W. Czerwiński

1. O- spa- ły i gnuśny, zgrzy- bia- ły ten świat, Na
2. W nie- mo- cy, senno-ści i cia- ło i duch, Na-
3. Więc da- lej o- cho- czo w da- le- ki ten lot, Spo-

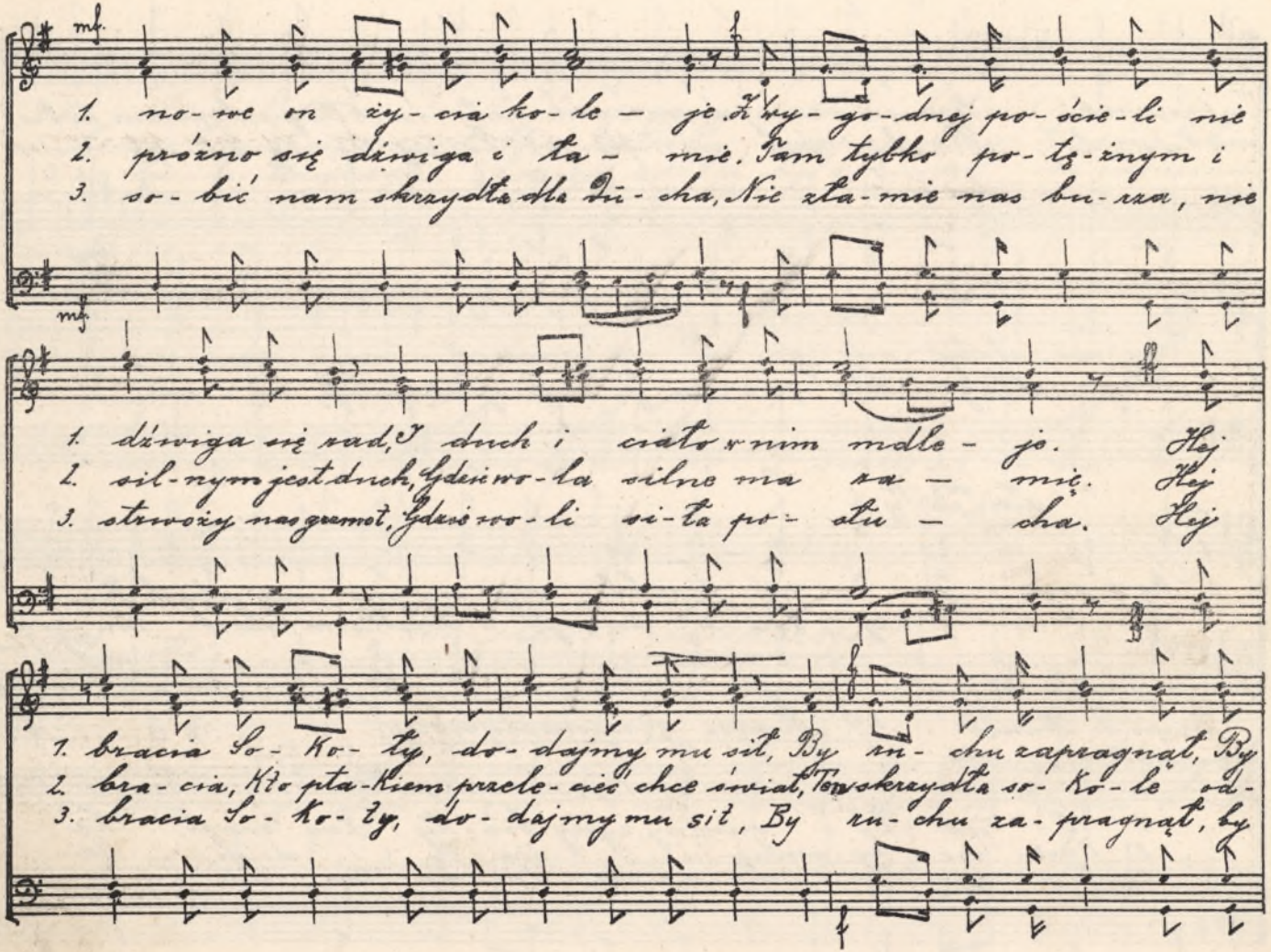

mf.

1. no-we on ży-cia ko-le-je. Z wy-go-dnej po-ście-li nie
2. próżno się dźwiga i ła-mie. Tam tylko po-tę-żnym i
3. so-bić nam skrzydła dla Du-cha, Nie zła-mie nas bu-rza, nie

mf.

1. dźwiga się rad, I duch i ciało w nim mdle-je. Hej
2. sil-nym jest duch, Gdzie wo-la silne ma ra-mię. Hej
3. strwoży nas grzmot, Gdzie wo-li si-ła po-słu-cha. Hej

1. bracia So-ko-ły, do-dajmy mu sił, By ru-chu zapragnął, By
2. bra-cia, Kto pta-kiem przele-cieć chce świat, Ten skrzydła so-ko-le od-
3. bracia So-ko-ły, do-dajmy mu sił, By ru-chu za-pragnął, by

1. powstać i żyć, Hej bracia So- ko- ły, do- dajmy mu sił, By
2. młodych ma lat, Hej bracia Kto ptakiem prze-le- ieć chce świat, Ten
3. powstać i żyć, Hej bracia So- ko- ły, do- dajmy mu sił, By

1. ru- chu za- pragnąć, by po- wstać i żyć.
2. skrzy- dła so- ko- le do mło- dych ma lat.
3. ru- chu za- pragnąć, by powstać i żyć.

J. Lam.

Tempo di Marcia.

50. Marsz Sokołów.

Mel. J. Cembskiego.

1. Sil- ni ciałem, silni du- chem, To hasło So- ko- ła
2. Ser- ce szczere, sił po- tę- ga, w piersiach Bóg i wia- ra

1. Po-wiąza-ni serc łań-cu-chem, Nie u-gnie-my czo-ła
2. Myśl, co nie-ba lo-tem się-ga, A suk-ma-na sza-ra

1. W kim prawy Duch, Kto z ser-ca nam rad, Ten druh, ten zuch
2. W nas polski duch, Nam przyszłość i świat. Kto zuch, ten druh

1. Ten So-kół i brat.
2. Ten So-kół i brat.

Tempo di Marcia.

51. W górę czoła!

Mel. bułgarska.

1-2. W gó-rę czo-ła! 1. Nasza kra-i-na dro-ga je-dy-na
2. Gra serce w łonie, Po-łączmy dło-nie

1. A my jej dzie-ci Słońce nam świe-ci Dla nas szu-mi strojny
2. Zdziwiłem na-ro- Dy Słonko swo-bo- dy Błyśnie jak za dawnych

1. gaj. Wszystkim nam dro- gi nasz kraj. Dla nas
2. lat. Wzrośnie znów wo- lno- ści kwiat. Bły-śnie

1. szu- mi strojny gaj. Wszystkim nam dro- gi nasz kraj.
2. jak za dawnych lat. Wzrośnie znów wo- lno- ści kwiat.

Allegretto.

52. Flisacy.

R. Münchheimer.

1. f. Hej! flisa- cza dziatwo, hej! da- lej- że da- lej,
2. p. Lekko, ci- cho, gładko nieś nas Wi- sło na- sza,

1. płyń do Gdańska z tratwą, po szumiącej fa- li, płyń o- cho- cza
2. na tych falach matko nic nas nie za- stra- sza, Bo choć nad twym

het po

dolce

1. wiaro z bukiem, dębem so- sną, i z Wi- sel- ką sza- rą
2. szlakiem burza się roz- sro- ży, czuwa nad fli- sa- kiem

dolce

con anima

1. pieśnią gwarz ra- do- sną. 1.) Gdy brzmi na jej ło- nie nasza pieśń we-
2.) Płyń więc płyń o tratwo, Pan Bóg cię o-
2.) blasko- pie- ki Bo- żej. 1.) Gdy nasza pio- sen- ka rozbrzmiewa
2.) Płyń tratwo, płyń tratwo z flisaczą.

1. Hej! gdy brzmi
2. Płyń het, płyń

1. so - to, wtórzcie nam wód to - nie, wtórzcie z szumem w Koto
2. ca - li, płyń z flisa - czą dzia - twą dalej, da - lej
1. weso - to wtórzcie nam to - nie, wtórzcie nam dalej
2. twą dziatwą płyńcie płyń tratwo, dalej

1. pieśń wtórzcie nam wód to nie wtórzcie z szumem w Koto
2. o płyń z flisa - czą dziatwą, da - lej dalej, dalej,

1. Gdy brzmi na jej to - nie na - sza pieśń we - so - to
2. Płyń więc płyń o tra - two, Pan Bóg cię o - ca - li
1. Gdy na - sza pio - sen - ka zszbrzmiewa we - so - to
2. Płyń tratwo, płyń tra - two, o - ca - li, o - ca - li

1. Hej! gdy brzmi pieśń
2. Płyń hej płyń o

1. wtórzcie nam wód
2. płyń z fli - sa - czą 1. to - nie, wtórzcie z szumem w Ko - to!
1. wtórzcie nam 2. z dziatwą, dalej, dalej, da - lej!
2. tratwo płyń

1. wtórzcie nam wód to - nie wtórzcie z szumem w Ko - to!
2. płyń z flisa - czą dzia - twą dalej, dalej, da - lej!

Molto vivace.

53. Chór strzelców.

K. M. Weber.

1. Śród o - pok i ja - rów, i plo - nów, i gło - gów, Przy
2. Kto żu - bra wy - wiedzie z o - stę - pu za ro - gi? Kto

1. dźwięku o - ga - rów I rusznic i ro - gów. We - so - ły jak
2. ku - dły nie - dźwiedzie Po - desłał pod no - gi? Czyj dowcip gnał

1. dziecko, jak zbójca krwi chci - wy, Od - ważnie, zdra - dziecko, Bój
2. ro - jem La - ławców do si - deł? Kto wstępnym wziął bojem Sztan-

1. zaczął myśli - wy. Na ko - niu, co w cwale, So - ko - li ma lot. I
2. da - ry ich skrzydeł? Hej! la - sy i ni - wy, O - zwijcie się w chór! Za-

1. z bronią, co w strzale Hu - czniejsza nad grzmot, Czy palnie na smugi, Czy
2. trąbił my - śli - wy, Król la - sów i gór. Hej! wiatry w burzliwy o-

1. w gó - rę do chmur: Tam krwi płyną stru - gi, Stąd le - ci grad
2. zwij - cie się chór! Wy - strzelił my - śli - wy, Król wia - trów i

1.) piór. } Hop, hop, la-la, la, la la la la la la la la
2. chmur. }

Ciąg dalszy na II. stronicy.

Głosy solowe.

Da-lej-żo, da-lej-żo dalej, dalej, dalej, da-lej, Da-lej-żo,

Chór unisono

la la la la la la la la ....

da-lej-żo dalej, da-lej, dalej, dalej, z tropu w trop, z tro-pu w trop

la, la, la, la, la, la ....

I-mo II-do

hop, tra-la, hop la la hop, hop, tra la la la la la

la, la ..

A. Mickiewicz.

54. Trąbka myśliwska.

Allegretto.

Silcher

1. Hej, hej, hej, hej! do kniej, do kniej, bo w kniei trąbki ton, bo
2. A te- raz dwie, o- zwa- ły się, jak dwoje zgodnych dusz jak
3. Zwierz tu i tam po- my- ka z jam, Hop, hop, myśliwy w trop, hop

1. w kniei trąbki ton; - po rosie gra, że serce drga, a trąbki ton je
2. dwoje zgodnych dusz; - to nas, to nas, wo- łają, w las, a my tuż, tuż, tuż
3. hop my- śli- wy w trop; - a e- cho mu, i tam i tu, wtóruje hop, hop

pp. rall.

1. dzwon, a trąbki ton, jak dzwon! - jak dzwon, jak dzwon
2. tuż - a my tuż, tuż, tuż, tuż! - tuż, tuż, tuż, tuż!
3. hop - wtó- tu- je hop, hop, hop! - hop, hop, hop, hop!

pp

pp. rall

55. Chór cyganów.

Allegro Moderato. Mel. ludowa.

1. pp. Wę-dru-je-my bo-rem la-sem, przymie-ra-jąc z głodu cza-sem,
2. p. A za na-mi za-wsze nę-dza, od wsi do wsi nas po-pę-dza.
3. mf. Przyłóż drzewek do o-gni-ska, bo mi zimno boki ści-ska.
4. f. By-le na dziś by-ło chle-ba już na jutro nie po-trze-ba.
5. p. Na co nam się zdadzą sza-ty, któ-re spę-dzą la-da wia-try.
6. pp. Las nam do-mem, nie-bo da-chem, ca-ły świat wspa-niałym gma-chem.

To- bi- da To bi- da

1. to to bi da oj to to to to to bi-da, nie-do-la!
2. " " " " " " " " " " " " " " "
3. " " " " " " " " " " " " " " "
4. " " " " " " " " " " " " " " "
5. " " " " " " " " " " " " " " "
6. " " " " " " " " " " " " " " "

To bi- da To bi- da

56. Śmierć kozaka.

Andantino. St. Moniuszko.

1. Tam na gó-rze ja-wór sto-i, ja-wór zie-lo-nieńki,
2. Przyszła matka, przy-szła ma-tka, przyszła ma-tu-leń-ka,
3. Pro-szę ma-tko, pro-szę ma-tko, pię-knie po-cho-waj-cie,

1. Gi-nie ko-zak wo-bcej sto-nie, Ko-zak mło-dziusień-ki.
2. O-bró-ci-ła bia-łe li-ca prze-ciw sy-na-leń-ka.
3. Niech we wszystkie li-ją dzwo-ny, wor-ga-ny za-graj-cie.

mf — rit. e dim.

1. Gi-nie, gi-nie, wo-bcej stronie, śmierć mu o-czy tu-li,
2. O-tóż wi-dzisz mój sy-neń-ku, mo-je dro-gie dzie-ci,
3. Tam w do-li-nę mnie po-nie-śćie, w u-kra-in-skie szlaki,

mf — rit. e dim.

Un poco più lento.

mf. p

1. Pro-szę cie-bie mo-ja sio-stro, do-nieś to ma-tu-li.
2. Nie słu-cha-łeś oj-ca ma-tki ta-kież two-je ży-cie.
3. Niechże sa-me u-kra-iń-skie grzebią mię ko-za-ki.

mf. p. rall. p. Lento dim.

1. Pro-szę cie-bie mo-ja sio-stro, do-nieś to ma-tu-li.
2. Nie słu-cha-łeś oj-ca ma-tki, ta-kież two-je ży-cie.
3. Niech-że sa-me u-kra-iń-skie grze-bią mię ko-za-ki.

p dim.

57. Przy miasteczku.

Mel. Śląska.

1. Przy miasteczku, przy dworeczku, ma-lo-wa-ny słup,
2. Ty tu le-żysz, a nic nie wiesz, ta-ta już nie sam,
3. Ty tu leżysz, o nic nie dbasz, bo masz pię-kny grób,

1. Szła dziewczyna szybkim krokiem, szła dziewczyna szybkim krokiem,
2. Dru-ga ma-ma ła-je, bi-je, z ta-tą so-bie do-brze ży-je,
3. Do-brze to-bie le-żeć w gro-bie, ma-mo miejsce zrób przy so-bie,

1. na swej ma-tki grób, na swej ma-tki grób.
2. Bóg naj-le-piej wie, Bóg naj-le-piej wie.
3. Zrób mi miejsce, zrób, zrób mi miejsce zrób.

58. Nad Olzą.

Andante. Melod. ludowa.

1. Płyniesz Ol-zo, po do-li-nie, Płyniesz jak przed la-ty;
2. A twe wo-dy się w swym bie-gu, Jeszcze nie zmą-ci-ły;
3. A-le lu-dzie w swojem ży-ciu, Zmieni-li się bar-dzo;
4. I dąb z dę-bem na twym brzegu Jak szu-miał tak szu-mi;
5. Na twym brzegu dawnym śpie-wem Słowik się od-zy-wa;

1. Ta- kie sa- me na tym brze- gu Kwitną wiosną kwiaty, kwiaty,
2. Pro- je kro- ple lśnią się w słońcu, Jak się dawniej lśni- ły, lśni- ły.
3. Zwyca- ja- mi, wiarą przodków Ledwie że nie gardzą, gardzą,
4. Lecz wnuk sta- ra, mowę dziadów, Ledwie że ro- zumie, zu- mie.
5. A dziś śli- czne nasze pieśni, Ledwie że kto śpie- wa, śpiewa.

59. Wisła, nasza Wisła.

Moderato. Mel. śląska.

1. Wi- sła na- sza Wisła, Wi- sła polska rze- ka. W Ba- ra- niej
2. Słodko żyć w tym kra- ju, nad Wisły brze- ga- mi. I cenć ser-
3. Wa- wel nad nią sta- ry, duma o przeszło- ści, On prze- ści
4. Czas szybko u- la- ta, Wi- sła szybko bie- gy, Wspomnie- niom

1. się ro- dzi, do morza u- cie- ka, W Bara- niej się ro- dzi,
2. cem, duszą, jesmy Po- la- ka- mi. I cenć ser- cem, duszą,
3. i chorą, królów szczątki ho- ści. On prze- ści i cho- rą,
4. cześć wielką: wspominaj mło- dzie- ży, Wspomnieniom cześć wielka

1. do morza u- cie- ka.
2. żeś-my Po- la- ka- mi.
3. Królów szczątki, ko- ści.
4. wspominaj mło- dzie- ży!

60. Wilija.

Andante. Mel. ludowa.

p mf.

1. Wi- li- ja na- szych stru- mie- ni ro- dzi ca, Dno ma zło-
2. Wi- li- ja w mi- łej ko- wieńskiej do- li- nie, Śród tu- li-
3. Wi- li- ja gar- dzi do- li- ny kwiatami, Bo szu- ka
4. Serce i po- tok, ostrze- ga da- remnie, Dzie- wi- ca

p mf.

1. ci- ste i nie- bieskie li- ca. Pię- kna Li- twin- ka
2. pa- nów i narcy- sów pły- nie; U nóg Li- twin- ki
3. Nie- mna, swego o- blu- bień- ca; Li- twince nu- dno
4. ko- cha- ła, Wi- li- ja bie- ży; Wi- li- ja zni- kła

1. co jej czer- pa wo- dy. Czystsze ma ser — ce, śli- czniejsze ja go- dy.
2. kwiat naszych mło- dzianów, Od róż kra- śniej- szy i od tu- li- pa- nów.
3. między Li- twi- na- mi. Bo uko- cha — ła, cudzego mło- dzieńca.
4. w uko- cha- nym Nie- mnie. Dziewica pła — cze w pustelniczej wie- ży.

Animato ben marcato. **61. Góry.** H. Kjerulf.

Hej te gó- ry, Twarde mury, To po- tę- żna moc! Dumne i spo-

kój- ne, Groźbą śmierci zbrojne! Na stra- żni — cy

marcato

Na stra- żni- cy

Na stra- żni- cy

Swej zie- mi - cy

Swej zie- mi - cy Sto - ją dzień i noc, stoją

Swej zie- mi - cy Sto - ją

dzień - i noc. sto - ją dzień i noc.

62. Powitanie lasu.

Allegro marcia. Mendelssohn-B.

1. Któż zbu- do - wał cie- bie kto? Nieb- tycany piękny lesie, Serce
2. Świat pu- sto - cie płaci dług, Tutaj ci - cho u - ro - czyście, Czasem
3. Tu pod cie - niem bujnych drzew, Niech - chłodzą życia troski, Piękny

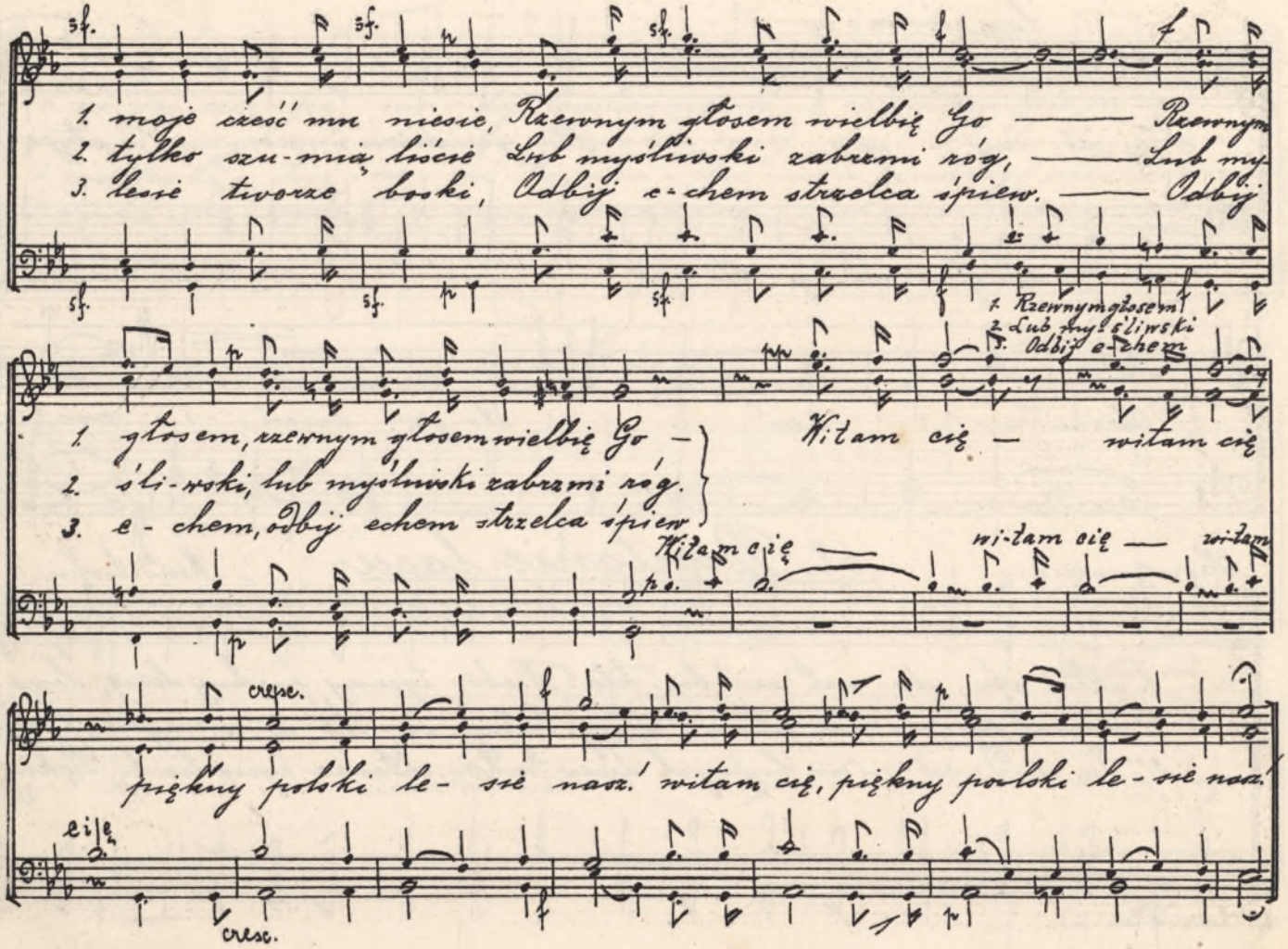
sf.
1. moje cześć mu niesie, Rzewnym głosem wielbię Go — Rzewnym
2. tylko szu-mią liście Lub myśliwski zabrzmi róg, — Lub my
3. lesie tworze broki, Odbij e-chem strzelca śpiew. — Odbij
1. Rzewnym głosem
2. Lub myśliwski
3. Odbij e-chem
1. głosem, rzewnym głosem wielbię Go —
2. śli-wski, lub myśliwski zabrzmi róg.
3. e-chem, odbij echem strzelca śpiew
Witam cię — witam cię
Witam cię — witam cię — witam
cresc.
piękny polski le-sie nasz witam cię, piękny polski le-sie nasz
cresc.

Moderato.

63. Pożegnanie lasu.

H. Esser.

Chór p

1. Bądź zdrów zielo-ny le-sie nasz, bądź zdrów, bądź
2. Bądź zdrów, pa-mię-tny u-rok twój, bądź zdrów, bądź
3. Po- że-gnać trzeba zie-leń drzew, bądź zdrów, bądź

Chór p pp bądź zdrów,

1. zdrów! Roz-sta-nia prędko nad-szedł czas, bądź zdrów — bądź zdrów bądź
2. zdrów! Pa-mię-tny nam kwie-ci-sty strój, bądź zdrów, bądź
3. zdrów! I kwiatów woń i pta-szą śpiew, bądź zdrów, bądź

bądź zdrów,

cresc.

1. zdrów! Ach smutno z to-bą roz-stać się, Bo kie-dyż znów uj-
2. zdrów! Roz- Ko-sana woń i mi-ty chłód. Na-grodzą nas za
3. zdrów! A je-dnak nam po wszystek czas, Naj- milszy jest cie-

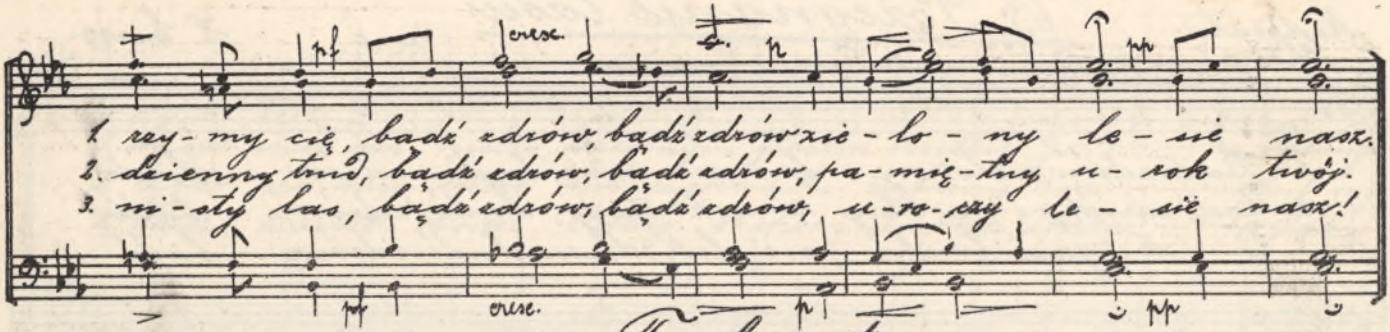

64. Tęsknota.

Rzewnie. Mel. szwedaka.

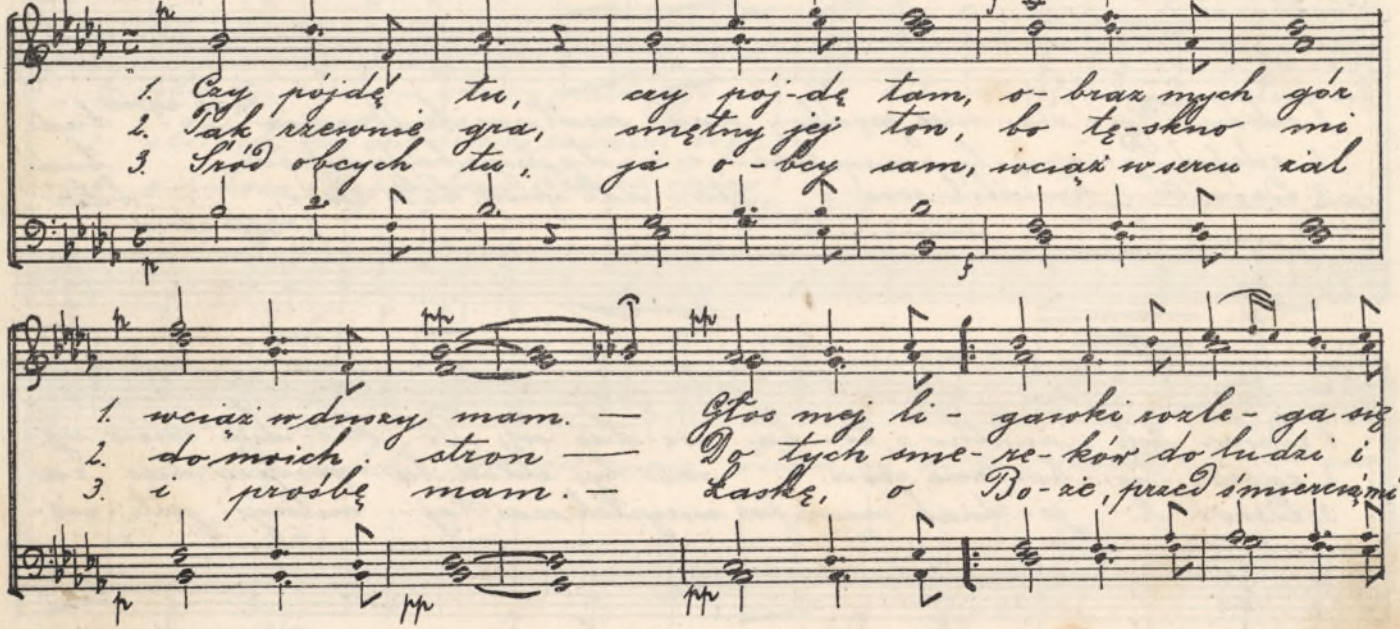

1. w dal, o, niech do-le-ci do moich hal. — Głos mej li-hal.
2. chat, dobrze znajo-mych z dzie-cięcych lat. — Do tych sme-lat.
3. daj, niech ujrzę jeszcze, mój górski Kraj. — Ła-skę o-Kraj.

65. Ojcowski dom.

Andante. Mel. słoweńska.

1. Ojco-wski dom, to i-stny raj, Dar ojca niebie-skie-go,
2. Tu-taj na każdym kroku cię, O-czy oj-cowskie-strze-gły,
3. A gdy ci przyjdzie wynijść stąd, I odejść w świat da-le-ki,

1. Chociaż byś przeszedł ca-ły świat, Nie znajdziesz piękniejsze-go.
2. Tu-taj w za-ba-wach ciągłych ci, Dni twoje młode bie-gły.
4. Ojco-wski dom dzieci-no miej, W pa-mię-ci swej na wie-ki.

J. Kubisz.

Andante maestoso.

66. Pieśń o domu.

Ed. Grieg.

1. Ty ko-chasz dom, ro-dzin-ny dom, Co w letnią noc wśród srebrnej
2. Ty ko-chasz Dom, ro-dzinny dom, Co w pośród burz, w zwątpienia
3. O jeśli ko-chasz, jeśli chcesz, Żyć pod tym dachem, chleb jeść

1. mgły, Lip szumem twoim wtórzy snom, A ci-szą swą twe ko-i łzy?
2. dnie, Gdy w duszę twą u-de-rzy grom, Wspomnieniem swem o-ca-la cię?
3. zbóż, Oj-czystych progów sercem strzeż, W oj-czystych ścianach ser-ce złóż!

dim.

Andante.

67. Ojczyzno moja.

Bas I. Solo.

1. A czy już więcej nie uj-rzę cię? Bez
2. Któż zna me bole, któż zna mój los? Któż

1-2. Oj-czy-zno, oj-czy-zno!

1. cie-bie oj-czyzno ja niechcę już żyć, bo tyl-ko u swych mo-gę
2. mo-je ży-czenia wy-pełni dziś mi! U-ko-i tę-skno tę, co

p

1-2. rodzinna zie — mio!

p

1. szczęśliw być!!
2. w sercu mem tli?

1-2. Rodzinna zie-mio! Ko-cha-ny

1-2. Rodzinna zie-mio! ko-cha-ny kra-ju!

ad lib dim.

1-2. kra - - - - - - ji, oj - czy - zno mo - - - - - ja!

1-2. ko - chany kra - ji, oj - czyzno mo — — — ja!

68. Oj ziemio!

Andante. E. Maszyński.

1. Oj ziemio, ty ziemio, oś - ro - to, Jest w tobie i srebro i
2. Oj ziemio, ty matko ro - dzona, Przytulisz ty wszystkich do
3. Oj ziemio, ty ziemio ko - chana, A bądźże ty ludziom zje -

cresc.

1. złoto, Dla wszystkich jest w tobie dość chle - - - - ba, a - le cię mito -
2. łona, Oj dajesz ty życiu swe si - - - - - ty, a roz - kwieczasz kwie
3. dnana, Kto serce ci swoje od - da - - - - - - je, niechaj w tobie ma -

cresc.

dość chleba, dość chleba
swe si - ły, swe siły
od - daje, od - daje

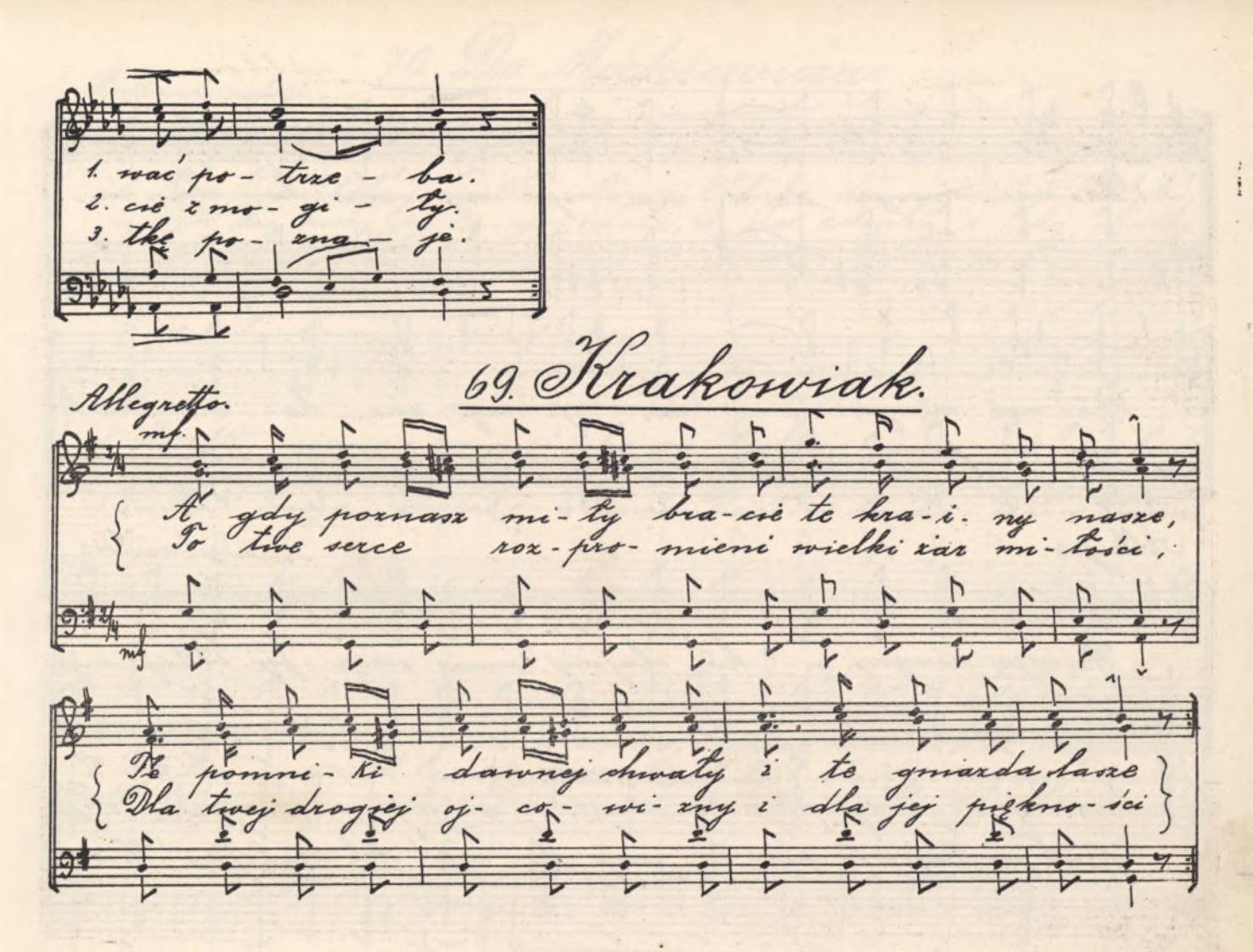
1. wać po- trze - ba.
2. cie z mo- gi - ty.
3. tke po- zna- je.
69. Krakowiak.
Allegretto.
mf.
A gdy poznasz mi- ty bra- cie te kra- i- ny nasze,
To twe serce roz- pro- mieni wielki żar mi- łości,
mf
Po pomni- ki dawnej chwały i te gniazda lasze
Dla twej drogiej oj- co- wi- zny i dla jej piękno- ści

Da-naż mo-ja da-na, oj-czy-zna ko-cha-na,

Da-naż mo-ja da-na, oj-czy-zna ko-cha-na!

Allegro. accelerando.

Więc ją wszyscy u-ko-chajmy, nasze serca jej oddaj-my,

Niech ją Bóg wo-pie-ce swo-jej ma! Ach niechaj ma! Wi-wat!

70. Do Mickiewicza.

Andante relig.

1. Nie- śmiertelny mistrzu słowa, Chlubo, dumo całej Polski;
2. Dziś Twa pieśń już za- go- ści- ła, I do zamku i do chatki;
3. Tyś nam prorok, ponadzie- mia, Tyś nam kapłan i ol- ta- rza,

1. Świat Ci wierną pamięć cho- wa, Wielbiąc wieszcza dar Twój boski;
2. By tam w sercach rozmie- ci- ła Miłość dla Oj- czyzny matki;
3. Wielkość Twoja świat o- niemia, Pieśń Twa bo- ha- te- rów stwarza,

1. Świat Ci wierną pamięć chowa, Wielbiąc wieszcza dar twój boski
2. By tam w sercach roz- mie- ci- ła, Miłość dla Oj- czyzny matki.
3. Wielkość Twoja świat o- niemia, Pieśń Twa bo- ha- te- rów stwarza

71. Mazur.

Tempo mazura.

L. Lewandowski.

mf.

Hej! kto ży-je z młodzieży do lu-tnistów niech bieży, zaśpiewamy

Zakończ.: Więc kto żyje

mf.

swojskiego tak dla duszy mi-łe-go mazura, oj-da-da-na

f

pp

ma-zu-ra. (mormorando)

pp

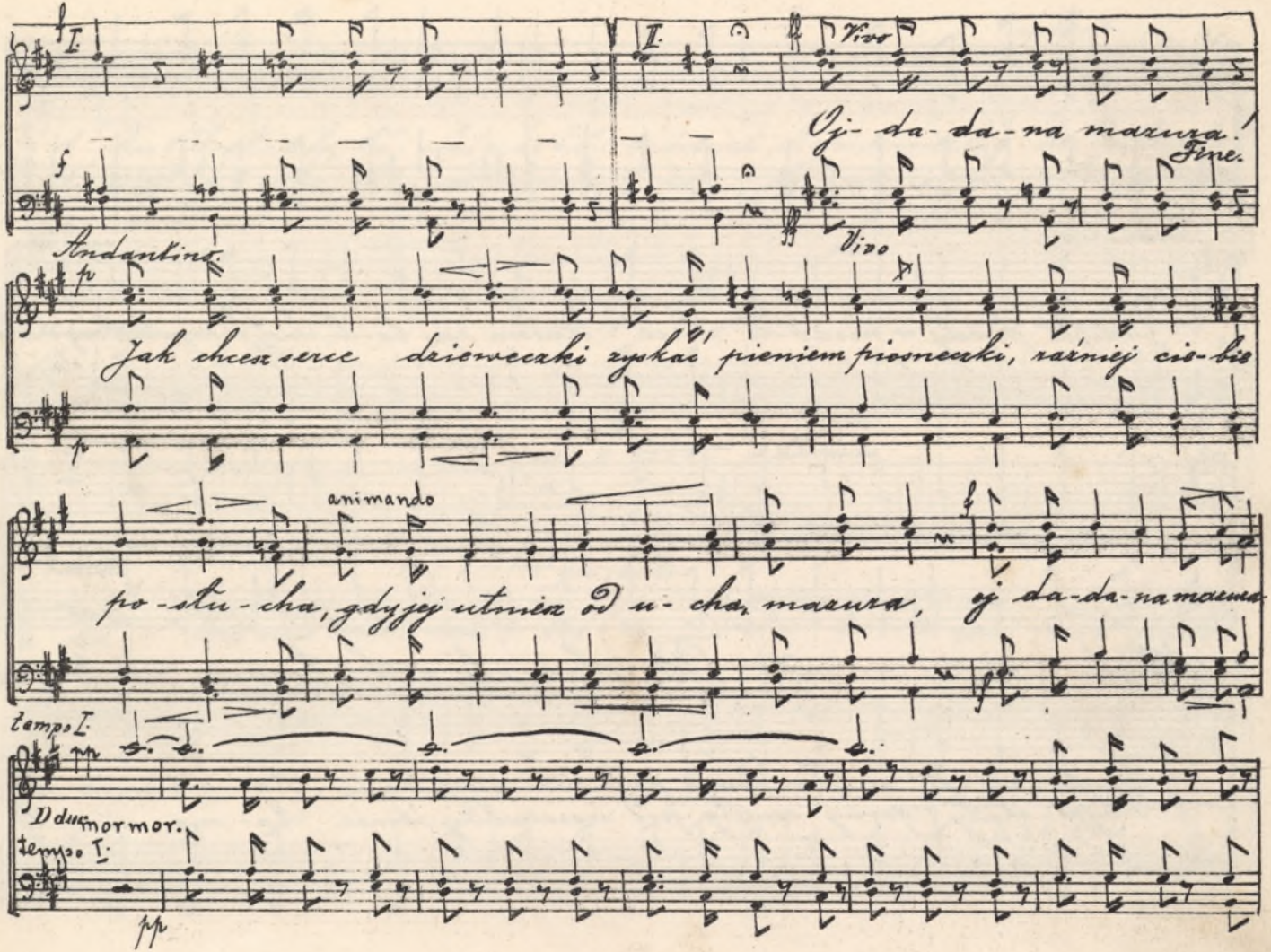

I. II. Vivo

Oj-da-da-na mazura!

Fine.

Andantino. Vivo

Jak chcesz serce dzieweczki zyskać pieniem piosneczki, raźniej cie-bie

animando

po-słu-cha, gdy jej utniesz od u-cha, mazura, oj da-da-na mazura

tempo I.

D duc mormor.

tempo I.

pp

Andantino.

p. cresc.

Nawet kiedy w niedo-li serce czasem za-bo-li, wnet zapomnisz swej troski

p cresc.

animando.

gdy ci spadnie ton boski ma-zu-ra, oj, da-dana mazu-ra.

D.c.a F.

Allegro.

72. Przylecieli sokołowie.

Fr. Moniuszko.

1. Przyle-cie-li so-ko-łowie pod wiśniowy sad, Na-ma-wia-li
2. Przyje-chały pany swaty pod nowiuchny dwór, Na-ma-wia-li

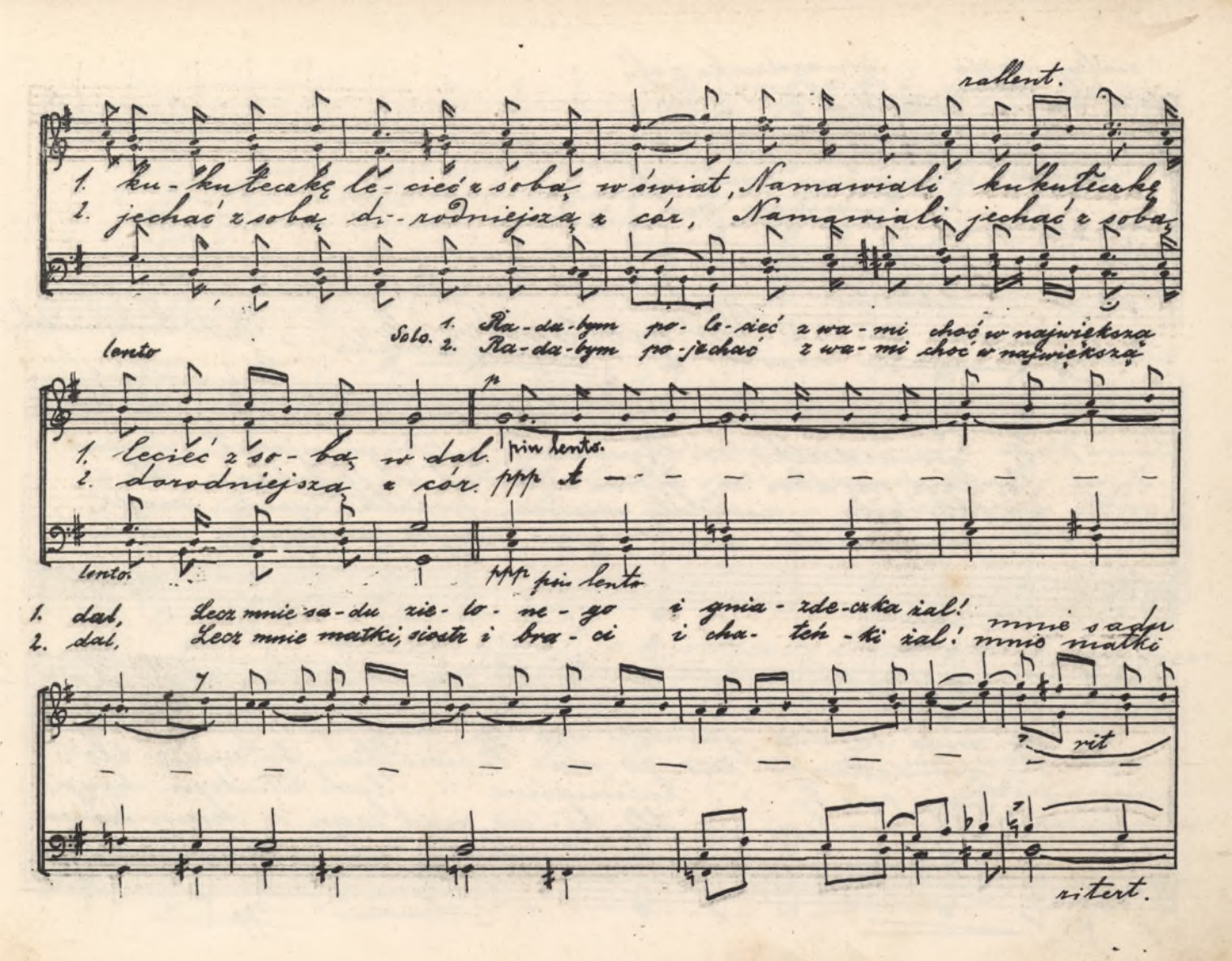
rallent.
1. ku-kułeczkę le-cieć z sobą w świat, Namawiali kukułeczkę
2. jechać z sobą do-rodniejszą z cór, Namawiali jechać z sobą
Solo. 1. Ra-dz-bym po-le-cieć z wa-mi choć w największą
2. Ra-dz-bym po-jechać z wa-mi choć w największą
lento
1. lecieć z so-bą w dal.
2. dorodniejszą z cór.
più lento.
ppp
lento.
ppp più lento
1. dal, Lecz mnie sa-du zie-lo-ne-go i gnia-zde-czka żal!
2. dal, Lecz mnie matki, sióstr i bra-ci i cha-teń-ki żal! mnie sadu
mnie matki
rit
ritert.

zielo-nego i gwiazdeczka żal!
sióstr i braci i ojczyzny żal.

rit. tutti dolciss. ppp

ritertando dolciss. gwiazdeczka żal.
ojczyzny żal.

rit. dolcissimo.

73. Do gwiazdeczki.

K. ks. Lubomirski.

Moderato.

p pp

1. O gwiazdeczko, coś błyszczała, gdym ja ujrzał świat,
2. Prędkoś, prędkoś że-głowa-ła po niebieskiem tle,
3. Znikły róże, zwiędły wieńce, pożółkł życia maj,
4. O gwiazdeczko! dawne życie w twym promyczku wznieć,

p pp

p pp

1. cze-muż to tak gwiazdko ma-ła, twój pro-myczek zbladł?
2. o gwiazdeczko mo-ja ma-ła wiodłaś ty mnie źle.
3. i za-pa-ły i rumieńce i tych złudzeń kraj.
4. i jak dawniej na błę-ki-cie, nad mem o-kiem świeć.

p pp

ff rit.

1. Cze- muż mi już tak nie płoniesz, jak w dziecinnych dniach,
2. Wartkoś biegła śród niebiosów, jam też chy- żo żył,
3. Wszystko mi tu nad o- kołem łza pomro- ki ćmi,
4. Niech me serce jeszcze za- zna do- li mło- dych lat.

ff rit.

a tempo rit.

1. gdym na matki i- grał ło- nie w malo- wa- nych snach
2. i z ży- wo- ta zło- tych kło- sów wcześniem wieńce wił
3. ach, bo bla- da, nad mem czołem ma gwiazdeczka tkwi.
4. nim mnie rę- ka pchnie że- lazna za słoneczny świat.

rit.

74. Lipo nasza, lipo.

Moderato. Pieśń ludowa.

p pp

1. Li- po nasza, lipo, li- po na- sza li- po, Jaka śliczna
2. " " " " " " " " " Jakież cudne
3. " " " " " " " " " W liściach twych zie-

p pp

1. sto-isz, Ty twym wonnym kwiatem Nasz sad z każdem la-tem
2. wo-nie, Sieją kwiaty twoje; A pszczółeczek ro-je
3. lo-nych. Ptak swe nuci pieśni; Człek czas mi-le prześni

1. No-wą kra-są stro-isz.
2. Ma-ją miód w ich ło-nie.
3. O chwilach mi-nio-nych.

J. Kubio

75. Świtezianka.

Andante.

1. Jakiżto chłopiec piękny i młody, Jakaż to obok dzie-
2. Każdą noc prawie o jednej po-rze, Pod tym się widzą mo-
3. Powiedz mi piękna luba dziewczyno, Na co nam te tajem-

1. wi - ca? Brze - gami si - nej Świte - zi wo - dy, i - dą przy
2. drzewiem, Młody jest strzelcem w tutejszym bo - rze; A kto dziew-
3. ni - ce? Jaką przybiegłaś do mnie droży - ną? Gdzie dom twój

1. świetle księ - ży - ca, Ona mu z ko - sza daje ma - li - ny
2. czyna? ja nie wiem. Skąd przyszła? darmo śledzić, kto pragnie,
3. gdzie są ro - dzi - ce? Minęło la - to, zżółkniały liścia,

1. A on jej kwiatki do wianka; Pewnie ko - chankiem jest tej dzie-
2. Gdzie uszła? nikt jej nie zba - da; Jak młody jaskier wschodzi na
3. I dżdżysta nadchodzi po - ra; Zawsze mam czekać twojego

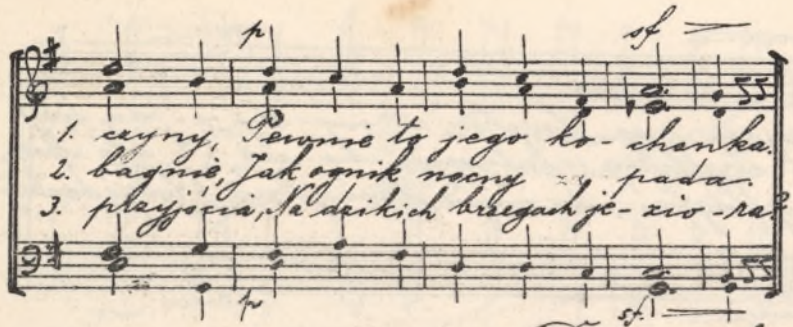

76. Dwojaki koniec.

Allegretto. F. Chopin.

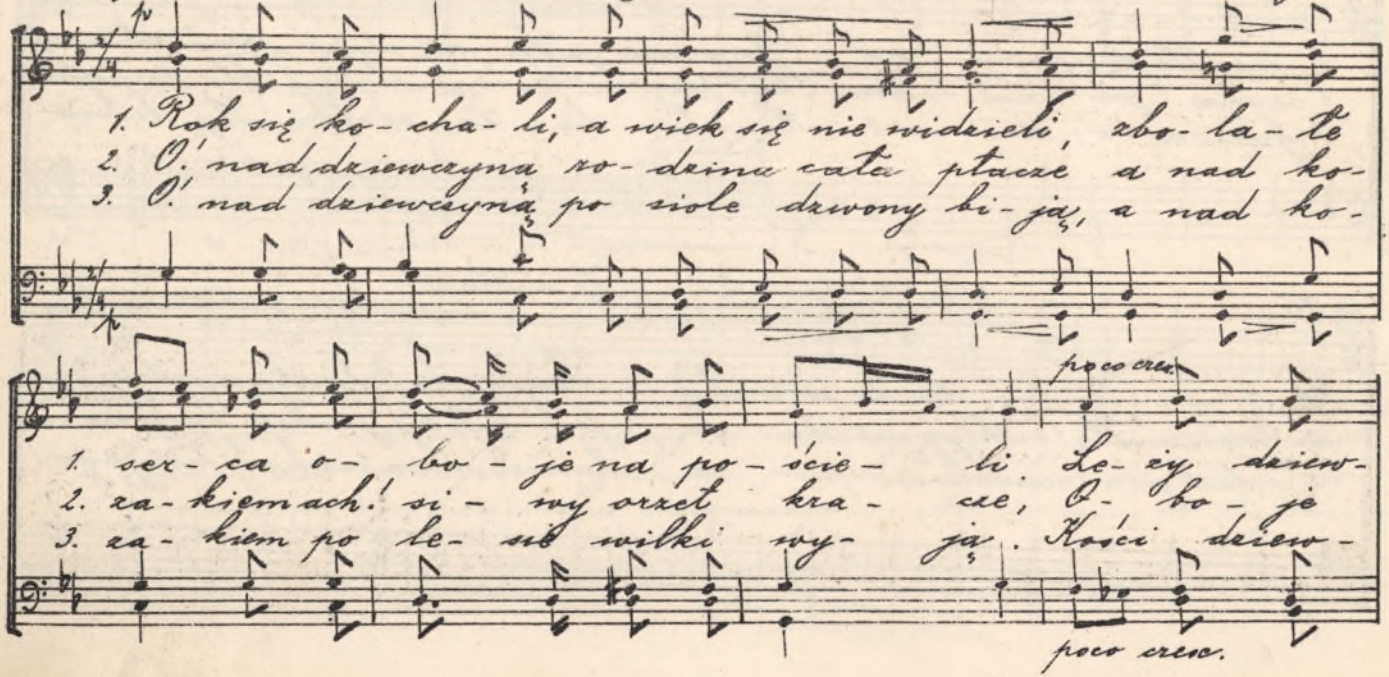

1. czy - na w komnacie swej na ło - żu, a ko - zak
2. bie - dni, wnętrzności o - gień pa - li; cier - pie - li
3. czy - ny grób zamknął poświę - co - ny, ko - ści ko -

1. le — ży w dą - bro - wie na roz - dro - żu.
2. sro — dze, cierpie - li i sko - na - li.
3. za — ka bie - le - ją na wsze stro - ny.

B. Zaleski

77. Podkóweczki dajcie ognia.

Allegro.

1. Podkó - weczki
2. Hejże, da - lej

Dziś, Dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś,

1. dajcie o- gnia, Bo dziewczyna tego godna. A czy godna czy niegodna,
2. do Mazu- ra, Po- dajcie mi ręce która. Podajcie mi obie ręce

dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś,

1. Podkówczaki dajcie o- gnia.
2. niech się w ko- to rda wy- krę- cę.

f

dziś, dziś, dziś, dziś, dziś, dziś.

1. Nuże żywo, nuże dalej, Bo podkówka
2. Hoc, hoc, ho, hoc, nao- ko- to, I obróćwa

1. wykrzesali, nuże ży- wo nuże dalej!
2. rozhu- la- li hopa, ho- pa dalej, dalej!

1. są ze stali, Byśmy o- gnia skrze- sa- li, hej! ży- wo, hej! da- lej!
2. się we- so- to Kiedyśwa się hu- la- li, hej ho- pa, hej! dalej!

78. Niech ukoi cię.

Moderato. dolce. Baryt. Solo. H. Kjerulf.

1. Niech u-ko-i cię w zwątpieniu myśl, że jedna łączy nić, dwoje
2. Niech u-ko-i cię w niedoli, że ja z tobą cierpieć chcę, że i
3. Niech u-ko-i ciebie wiara w niecofniony zaklęć głos, że gdy

pp

1-3. Niech uko-i cię i t.d.

pp

cresc. dim.

1. serc, co w rozłą-czeniu nie przestają zgo-dnie bić, nie prze-
2. mnie zarówno bo-li cios, co godzi w ser-ce twe, cios, co
3. spełni się o-fia-ra, już nas nierozłą-czy los, już nas

1. stają zgodnie bić.
2. godzi w serce twe.
3. nie rozłączy los.

dim. e. rit.

Niechuko - i cię u

Andantino.

79. Marzenie.

Fr. Chopin.

czemu sercu cresc.

1. Ach cze- muż mi smutno, czemu pełno snów i niespełnionych
2. I znów (po)wraca urok, znów powraca czar tych niezastygłych

I. zwr. Ach! smutno tak lub pełno snów i — —

I. zwr. I — wraca znów, wra - ca znów czar tych .....

cresc.

1 dźwięczy pieśń marzenia — — cresc.
2 próżne po-żą-da-nia

marzeń, niewyśnionych snów, ach! dźwięczy ma-rzenie, w sercu rośnie
pragnień nieuchwytnych mar, ach! próżne żą-dania wszystko skończy

— — — — 1. zwr. ach! dźwięczy pieśń, z nią rośnie
cresc.
2. zwr. ach! próżną chęć, to skoń-czy

żal i płynie w świat westchnienie w nieskończoną dal.
się w tej niezmąconej ci-szy, w nieprze-spanym śnie.

żal. płynie w świat westchnienie — — —
niezmą-co-nej ci-szy

się, pły-nie westchnienie — — — —
skoń-czy się w ci-szy

80. Kalina.

Allegro moder. Piosnka ludowa.

pp pp cresc.

1. Cze- go ka- li- no w le- sie sto- isz? Czego ka- li- no w le- sie
2. Że- bym się su- szy nie bo- ja- ła, Żebym się su- szy nie bo-
3. Sto- ja- ła bym se na tej gó- rze, Sto- ja- ła bym se na tej
4. A ty ka- li- no rozwi- jaj się, A ty ka- lino rozwi-
5. A ju- żem się już rozmy- śli- ła, A jużem się już rozmy-

pp pp cresc.

1. sto- isz? Czy ty się le- tniej su- szy bo- isz? Czy ty się
2. ja- ła, To- bym przy do- le nie sto- ja- ła; To- bym przy
3. gó- rze, Rownia- ła- bym się ku ja- wo- rze. Równia- ła-
4. jaj się, A ty dziewczy- no rozmy- ślaj się. A ty dziew-
5. śli- ła, Ojca i matkę od- stą- pi- ła. Oj- ca i

1. le - tniej su - szy bo - isz?
2. do - le nie sto - ja - ła.
3. bym się ku ja - wo - rze.
4. czy - no roz - my - ślaj się:
5. matkę od - stą - pi - ła.

81. Ruta.

Lento. Mel. ludowa.

1. Siałam rutę, siałam mię - tę, siałam li - li - ję, siałam młode
2. Dojrze - wa - ła ru - ta, mię - ta, ja - ko li - li - ja, dojrzewały
3. Wtem przybliżył się chłopczyna z ko - są sta - lo - wą, i wziął kosić

1. la - ta mo - je jak zielo - ny kwiat. Rosła ru - ta, rosła mięta
2. młode la - ta jak zielo - ny kwiat. Rwałam ru - tę, rwałam mię - tę
3. młode la - ta jak zielony kwiat. Kosił ru - tę, kosił mię - tę

poco rit.

1. rosła i li-li-ja, rosły młode lata mo-je jak zielony kwiat!
2. rwałam i li-li-ję, rwałam młode lata moje jak zielony kwiat!
3. kosił i li-li-ję, kosił młode la-ta moje jak zielony kwiat!

p. rit.

82. Królewna róż.

Lento. R. Schumann.

p

1. Najmilszą dla mnie wioska ta u stóp cie-nistych pięknych
2. Jak rzekła, pew-no o tem czas po-dą-ża znów na miejsce

p

1. wzgórz, najmil-szą dla mnie wioska ta, bo tam królewna
2. to, gdziem wyznał jej nie-je-den raz, że co-raz wię-cej

1. kwi-tnie róż, bo tam kró-lewna róż. Nikt nie przeczuwa te-go
2. ko-cham ją, że wię-cej kocham ją. Najmilsza dla mnie wioska

1. nie, skąd wracam, dokąd dą-żę rad i tylko o-na
2. ta u stóp cie-nistych pięknych wzgórz, gdzie rze-ka u-bó-

1. sa-ma wie, że w niej mój widzę cały świat.
2. stwiona, ma, o-zdoba siół, królewna róż.

Andante.

83. Samotny.

P. Koschat.

1. Sam je-den, sam jeden, wędru-ję przez świat, jak kamień, co
2. Pod lasem mo-gi-ła, śród kwiecia i mchu, Kasien-ka zło-

B I: solo

1. tra-fem przy drodze gdieś padł, w tym krzyżu pod la-sem u-cieczkę ja
2. ży-ła główeczkę do snu, prze-chodząc co rano, odwiedzam ja

1. mam, bo dobrze choć czasem, po-płakać mi tam, bo dobrze choć
2. tam, i bardziej ża-łu-ję, żem bez niej tu sam, i bardziej ża-

1. cza-sem, po-pła-kać mi tam.
2. łu-ję, żem bez niej tu sam.

Allegretto.

84. W ogrodzie.

K. Danysz.

W o-grodzie kwiatów wie-le, że aż się w oczach w o-czach ćmi. Lecz

ćmi

ćmi

pośród nich kró- lewną, dzie - weczko, jesteś ty. I gdy na licu

młodem od- blaski pło- ną zórz, to nie - ma o - gród żaden po-

do - bnie wdzięcznych róż, po - do - bnie wdzięcznych róż.

Tempo giusto.

85. Prządka.

Mel. lud. estońska.

1. Dzie - weczko, czemuż to smętnie przędziesz nitkę swą,
2. I cóż, że prze - dę wciąż, kiedy się nie zja - wia mąż

calando

pp dolicamente assai

1. Spojrzyj jak we-so-ły świat, śpiewa ptaszę, pa-chnie kwiat.
2. Rok za rokiem mi-ja tak, to nie-dobry dla mnie znak.
3. Przędź, przędź dzie-

pp

weczko przędź, znajdziesz mę-ża pewną bądź, Przędła, lecz da-

p

remno snać, dotąd musi rutkę siać.

86. Matuś moja matuś.

Allegro.

1. dajże mnie
2. wąsi-ki

J. G.

1. Ma-tuś moja ma-tuś daj mnie za Ja-sia spo-do-ba-
2. Kó-łeczka u pa-sa, wą-sy krę-co-ne, oj mo-ja

1. Ma-tuś ej
2. Kół-ka u

1. na-da-
2. mo-ja

1. kółeczka
2. dajże mnie

1-2. oj da- na

1. Ty mi się kół- ka u pasa
2. ma- tu- siu, daj mnie za zo- nę.

1-2. da- na, oj- da- na

oj- da- na

oj dana

oj dana!

1-2. da — na oj dana, oj dana oj dana, da- na oj- dana da- na!

da- na

Allegro.

87. Ty ze mnie szydzisz. (Mel. lud.) J. F. Gumiewicz.

1. Ty ze mnie szydzisz, dziewczyno, ty ze mnie szy- dzisz,
2. Z ciebie nie szydzę dziewczyno, z ciebie nie szy — dzę,

1. Ty mnie jeno w tedy ko- chasz, kiedy mnie wi- dzisz.
2. Ja cię zawsze szczerze ko- cham, choć cię nie wi- dzę.

1-2. Hop hop da-i-da, oj da-dana dana, dana moja da-na

Hop hop da-i-da, oj da-dana moja dana

88. Smutna piosenka.

J. Nagy.

p rit.

1. Zabrzmiał w dali u-ro-czyście wiejski dzwon, Za-szu-mia-ły
2. Mo-je dziewczę u-wiel-bione, zdradza mię, Wierne serce

p rit.

1. w boru liście w smętny ton. Ach! smutniejszą znam piosen-kę
2. za-wie-dzione ża-li się. Ach! bo-leśna to piosen-ka

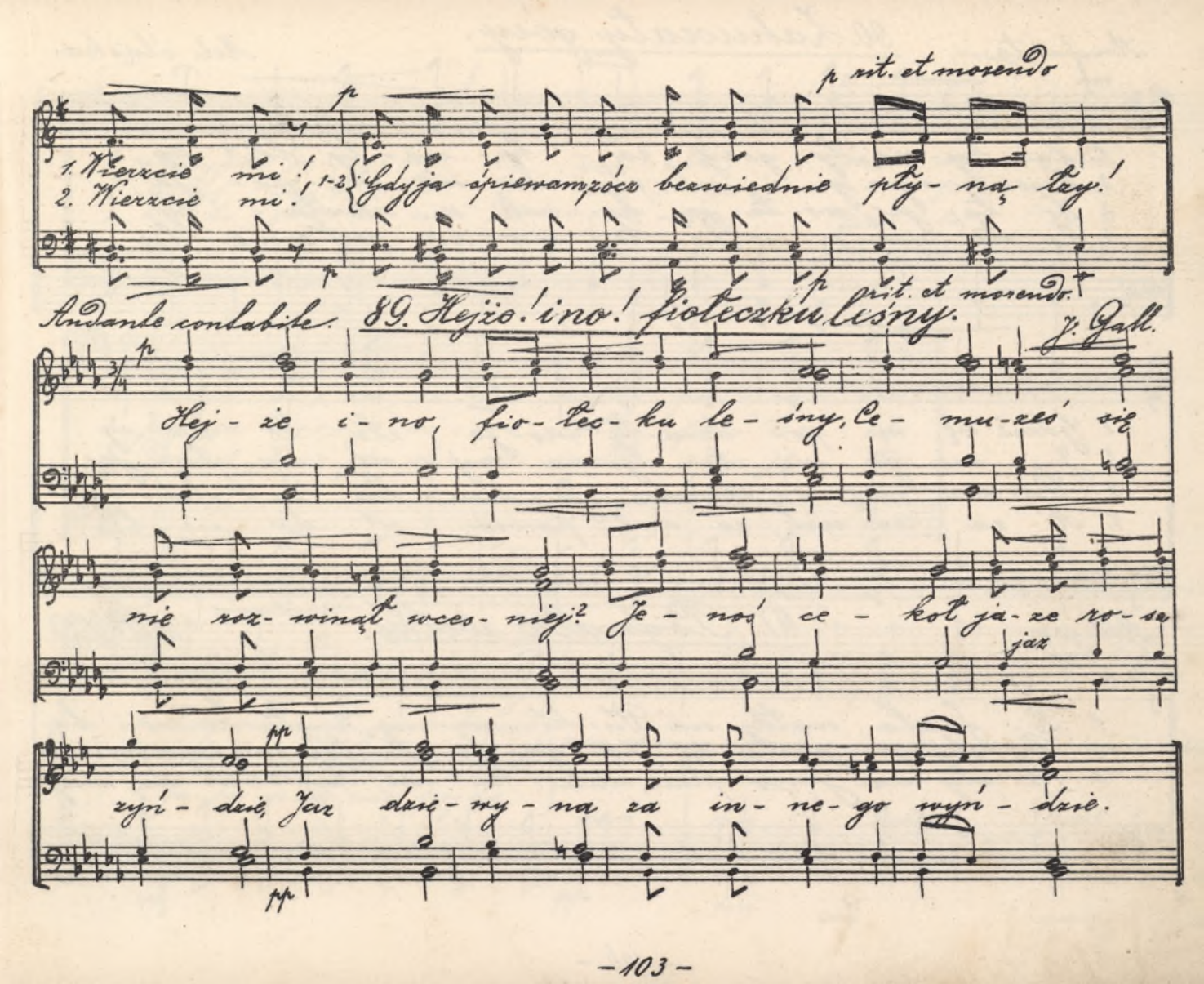

p rit. et morendo

1. Wierzcie mi! 1-2 { Gdy ja śpiewam, zócz bezwiednie pły- ną łzy!
2. Wierzcie mi!

p rit. et morendo.

Andante contabile. 89. Hejże! ino! fiołeczku leśny. J. Gall.

p

Hej - że i - no, fio - łec - ku le - śny, Ce - mu - ześ się

nie roz - winął wces - niej? Je - noś ce - koł ja - ze ro - sa

jaz

pp

zyń - dzie, Jaz dzie - wy - na za in - ne - go wyń - dzie.

pp

90. Zahuczały góry.

Andante. Mel. śląska.

mf

1. Za- hu- cza- ły góry, za - hu- cza- ły la - sy,
2. W zie- lo- nym ga- i- czku ptasz- ko- wie śpie- wa- ją,
3. Wo- ła- ją, wo- ła- ją, ko- nik o- siodła- ny,
4. Zo- sta- wiem ja cie- bie, te- mu, co jest w nie- bie,

mf

1. Gdzie się mi po- dzia- ły mo- je zło- te cza- sy.
2. Już me- go mi- łe- go na woj- nę wo- ła- ją.
3. Ko- muż mię zo- stawisz, Ja- sien- ku, ko- cha- ny.
4. A za ro- czek, za dwa powró- cę do cie- bie.

91. Pognała wołki.

Allegro. Mel. lud.

mf

1. Po- gnała wołki na Bu- ko- wi- nę, Wzięła ze so- bą
2. Pa- sła je, pasła aż po- gu- bi- ła, Cóż ja nieszczęsna
3. U- sły- szał Jasio płacz, narze- ka- nie, Przyleciał do niej

mf

1. skrzypki je-dy-ne. Oj, gra-ła, śpie-wa-ła
2. bę-dę ro-bi-ła? I cho-dzi, i pła-cze:
3. na to pła-ka-nie. Dziew-czy-no, cóż ci to?

1. Swoje si-we, si-we wołki pa-sa-ła.
2. Już ja swo-je si-we wołki po-tra-cę.
3. Pewnie two-je si-we wołki za-ję-to.

92. Pieśń ludowa.

Allegretto. Mel. śląska.

1. Ranniejsze ro-ra-ty
2. Zapomniał je w kącie,
3. Miła wróć się po nich
4. Ja po nich nie pójdę

nań, nań, nań, ciń, ciń, ciń, szup, szup, szup, pim, pim, pim

nań ciń szup pim

mf pp ciń ciń pim pim

mf pp

1. Ranniejsze ro - ra - ty, zapomniał opra - ty, nań, nań, nań,
2. Zapomniał, je w ką - cie w sieni na chomą - cie " " "
3. Mi - ła wróć się po nich wszak dobrze wiesz o nich, " " "
4. Ja po nich nie pój - dę, bo twoją nie bę - dę. " " "

nań pp

mf rit.

zapomniał o - pra - ty.
ciń, ciń, ciń, szup, szup, szup, pim, pim, pim w sieni na cho - mą - cie.
wszak do - brze wiesz o nich.
bo twoją nie bę - dę.

ciń szup pim
ciń ciń pim pim mf rit.

93. a.) Listeczku lipowy.

Andante. Pieśń śląska.

Zharm. N.

1. Listecz - ku, li - po - wy, wpadłeś mi do wo - dy,
2. Jak ja - gód nazbie - ram, to się potem wy - dam,

Piv.

1. Nie bę- dę się wy- da- wa- ła, nie bę- dę się wy- dawa- ła
2. A- by mi mój nie wy- czy- tał, a- by mi mój nie wyczy- tał

Andante.

1. aż bę- dą ja- go- dy.
2. żo ja też nie nie mam.

93. b. Cztery konie we dworze. Pieśń śląska.

1. Czte- ry ko- nie we dworze, ża- den niemi
2. O- we nie- mi sy- necek, szwarny ja- ko

1. nie o- rze, nie o- rze, ża- den niemi nie o- rze.
2. goździ- czek, goździczek. szwarny ja- ko goździ- czek.

Allegro.

94. Była babuleńka.

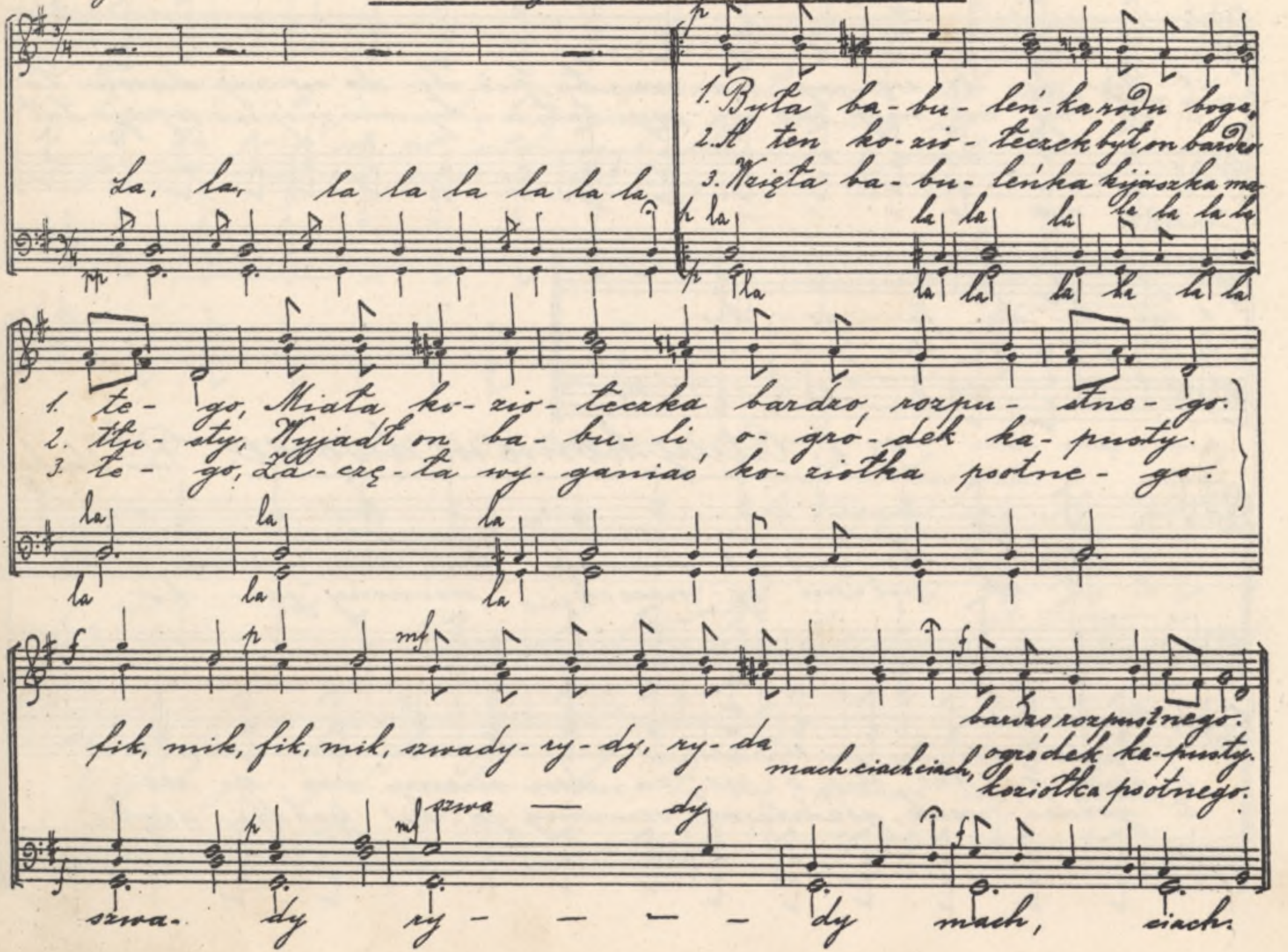

Andantino con tab. ma con moto.

95. Matulu moja!

Z. Noskowski.

1. mf. Ma - tu - lu mo - ja, śliczną có - rę masz, Oj nie wydawaj
2. p. Bo jej u - ro - da, Jak bystra wo - da, A jej liczeńka
3. pp. Ja ró - żę ur - wę, nie bę - dzie rosła, O już i moja

ma - tu - lu

1. by - le za jakiego, Jej uro - dy żal. Oj nie wy - dawaj
2. pięknie przekwitają, Jak w sadzie ró - ża. A jej li - czeńka
3. zie - lona drożenka cierniem zaro - sła. O już i mo - ja

1. byle za ja - kie - go, Jej u - ro - dy żal!..
2. pięknie przekwita - ją, jak w sadzie ró - ża.
3. zielona drożeńka cierniem za - rosła.

96. a.) Toasty.

Z. Noskowski.

N° 1. Tempo Poloneza.

Niech żyje nam niech żyje nam Niech ży-je nam niech ży-je

Niech żyje nam

nam niech ży-je nam niech ży-je nam, O!

Niech ży-je nam, niech

Niechaj ży-je nie-chaj żyje Vi-vat! Vi-vat!

N° 2. Tempo Mazura. b.)

Z. Noskowski

Nie-chaj ży-je! niechaj ży-je! Niechaj ży-je nam! Vi-vat!

Niechaj ży-je! niechaj ży-je! Niechaj ży-je nam! Ti- vat!

№ 3. Tempo Krakowiaka. c.

W gó-rę kielich w górę, w górę kielich w górę! Hej! hej!

niechaj ży-je! niech nas kocha, tę-go pija, hop, sa, sa, sa! hop sa sa sa!

Vivace. № 4. d.

Niech

Ti- vat! Ti- vat! Niech ży-je nam, niech ży-je nam,

Niechaj żyje nam, Niechaj żyje

niech ży-je, vi-vat, niechaj ży-je nam! Vi-vat!

Tempo polonesa.

97. Hej, koledzy, dalej żywo!

Fnk.

mf

Hej! ko-le-dzy, dalej ży-wo, podawajcie bratnie dłonie,

mf

Łączmy w silne się o-gni-wo, co nie pęknie aż po zgonie

cresc.

Kto jest w naszem ko-le, niechaj puhar peten, pe-ten

p

pe-łen, pe-łen chwyta, A o troski i o bo-le

pijąc nektar, niech nie py-ta.

Allegro vivace.

98. Na Wawel, na Wawel

Pieśń ludowa.

1. Na Wawel, na Wawel Krakowiaku żwawy, Podumaj
2. Dzie-je swo-jej zie-mi na grobowcach czytaj, A wodzów
3. Po-słu-chaj młodzieńcze, posłuchaj Ha-li-no, Powieści

1-3. Na Wa-wel, Wawel Kra-kowiaku Podumaj

1. po-tęsknij nad pomnikiem sławy, Po-dumaj, potęsknij
2. twych groby uści-skiem po-wi-taj! A wo-dzów twych groby
3. tych starych, które z Wisłą płyną. Po-wieści tych starych,

1-3. nad pomni-kiem sła-wy, dumaj, tęsknij

1. nad pomnikiem sławy.
2. wściekiem po - wi - taj.
3. które z Wisłą płyną.

nad pomnikiem sła - wy.

99. Szczęść, o Panie, Lesarzowi!

Moderato. H. Kadleček.

1. Szczęść, o Panie, Le - sa - rzowi, Szczęść Ojczyźnie całej też!
2. Wspieraj dom Le - sarza, Panie, Wspieraj Panie, pełen łask!

1. Długie życie daj Kró - lo - wi, Szczęścia wszystkich ludów drzew!
2. Na Twe liczym my sta - ra - nie, Trzymaj, podnieś Jego blask.

1. On nam ojcem i krajo-wi, Zdrowia Je-go Boże strzeż!
2. Niech lesa-rza pano-wanie Rozpromie-ni szczęścia brzask.

1-2. Szczęść, błogo-sław le-sa-rzo-wi, Szczęść Oj-czyznie całej

też! Szczęść, błogo-sław lesa-rzowi, Szczęść Oj-czyznie ca-łej też!

rit.

100. Hymn ludowy.

Maestoso. J. Haydn.

1. { Bo-że wspieraj, Bo-że o-chroń nam lesarza i nasz kraj!
Tarczą wiary, rządy osłoń, Państwu Je-go si-łę daj.
4. { Spólność, jedność powo-ła-nia Niech przenika wszystek lud,
Bo złą-czonych sił dzia-ła-nia Zdolne przemódz wszelki trud.

p

cresc.

1. Brońmy przodków Jego koron, Zwróćmy wszelki wroga cios!
4. Dążąc społem ku ce-lowi, Chciejmy bratnio siły zlać!

p

cresc.

f

1. Bo z Habsburgów tronem złączon Jest na wie-ki Austryi los!
4. Szczęść Monarsze, szczęść krajo-wi, Austrya będzie wiecznie trwać!

f

cresc.

Spis pieśni.

№
1. O Przedwieczny .... Mel. lud.
2. Modlitwa (Z dymem pożar.) Mel. lud.
3. Bóg moja pieśń ... Lud. v. Beethov.
4. Niebiosa głoszą .... " "
5. Miłosierny Panie .... Gumiewicz.
6. Tyś, Panie, drogą ..... Michał Haydn.
7. W żłobie leży ..... Kolęda.
8. Bóg się rodzi ..... "
9. Wśród nocnej ciszy ..... "
10. Gdy się Chrystus rodzi ..... "
11. Tryumfy króla niebieskiego ..... "
12. O sanctissima - Obłogosławiony ..... "
13. Mędrcy świata ..... "
14. Ludu mój, ludu .... Klonowski.
15. O bone Jezu ..... G. P. d. Palestrina.
16. Wesoły nam dziś dzień nastał p. wielk.
17. Zbudzisz się prochu mój .. Mel. n.
18. Wyroki Boże .... Mendels.-Barth.
19. Ave verum .... A. Mozart.
20. Dobranoc ..... T. Kiewicz.
21. Hymn wieczorny .. D. Bortniański.
22. Serenada .... K. Appel.
23. O świcie .... M. Kotarbiński.
24. Poranek letni .. P. Maszyński.
25. Wieczór ..... Kreutzer.
26. Pieśń wieczorna .... Rink.
27. Wiosna ..... Klonowski.
28. Hej, zakwitła nam ... Mel. lud.
29. Noc majowa ... Kotarbiński.
30. Jesień ..... "
31. Szczęście ..... K. Danysz.
32. Przyjaźń .... T. Kiewicz.
33. Do pracy koledzy .... J. R.
34. Pieśń towarzyska ... P. lud.
35. Do wszystkich .... " "
36. Hasło ..... Grieg.
37. Choć burza .... Fr. Schubert.
38. Pieśń żeglarzy - Wł. Żeleński.

№

39. Pieśń rolnika . . . . Mel. śląska.
40. Polonez . . . . Mel. lud.
41. Pieśń żołnierska . . . St. Damiecki.
42. Pieśń furmana . . Mel. lud.
43. Pieśń Filaretów . . " "
44. Za chlebem . . . " "
45. Pieśń pielgrzyma . . . . . ?
46. Pomoc dajcie mi . . . Mel. lud.
47. Wstańmy bracia wraz . " "
48. Pieśń Ślązaka . . . . . Jan Raszka.
49. Marsz gimnastyczny W. Czerwiński.
50. Marsz Sokołów . . . . . Mel. J. Czubskiego.
51. W górę czoła . . . . Mel. bułgarska.
52. Plisacy . . . . . A. Münchheimer.
53. Chór strzelców . . . K. M. Weber.
54. Trąbka myśliwska . . . Silcher.
55. Chór cyganów . . . . Mel. ludowa.
56. Śmierć kozaka . . . St. Moniuszko.

№

57. Przy miasteczku . . . . Mel. śląska.
58. Nad Olzą . . . . Mel. ludowa.
59. Wisła nasza, Wisła . . . Mel. śląska.
60. Wilija . . . . . Mel. ludowa.
61. Góry . . . . . H. Kjerulf.
62. Tęsknota . . . . . Mel. szwedzka.
63. Ojcowski Dom . . . Mel. słow.
64. Pieśń o domu . . . . E. Grieg.
65. Ojczyzno moja (solo baryt.) Mel. lud.
66. Oj ziemio! . . . . . P. Maszyński
67. Krakowiak . . . . . Mel. lud.
68. Do Mickiewicza . . . . . ?
69. Powitanie lasu . . . . Mendels. B.
70. Pożegnanie lasu . . . H. Esser.
71. Mazur . . . . . L. Lewandowski
72. Przylecieli sokołowie . . . St. Moniuszko
73. Do gwiazdeczki . . . K. Lubomirski
74. Lipo nasza, lipo . . . Mel. śląska

№		
75.	Świtezianka	Mel. ludowa.
76.	Dwojaki koniec . . .	Fr. Chopin.
77.	Podkóweczki, dajcie ognia . .	Mel. lud.
78.	Niech ukoi cię (solo baryt.)	" "
79.	Marzenie	Fr. Chopin.
80.	Kalina	Mel. lud.
81.	Ruta	" "
82.	Królewna róż	R. Schumann.
83.	Samotny	P. Koschat.
84.	W ogródku	K. Danysz.
85.	Prządka	Mel. estońska
86.	Matuś moja, matuś . .	Mel. lud.
87.	Ty ze mnie szydzisz.	J. Guniewicz.
88.	Smutna piosenka . . .	J. Nagy.
89.	Hejże ino fiołecku . .	Mel. lud.

№		
90.	Zahuczały góry	Mel. śląska.
91.	Pognała wołki	Mel. lud.
92.	Ranniejsze zoraty	Pieśń śląska.
93.	a.) Listeczku lipowy . . " . . "	
	b.) Cztery konie we dworze . . "	
94.	Była babulińka	Mel. lud.
95.	Matulu moja . . .	ut. Ż. Noskowski.
96.	Toasty	
	a.) Tempo Poloneza . . .	Ż. Noskowski.
	b.) " Mazura . . . . " . .	
	c.) " Krakowiaka . . " . .	
	d.) " Allegro vivo .	Brühl
97.	Hej koledzy, dalej żywo . .	Fuk.
98.	Na Wawel, na Wawel . . .	Mel. lud.
99.	Szczęść, o Panie Cesarzowi!	Kadleček

100. Hymn ludu . . . . J. Haydn.

Dodatek.

1. Straż nad Wisłą.

Con energico.

H. Jarecki.

ff

O swię-ty kra-ju nasz, nie damy cię na łup. Nad

Wisłą czu-wa straż, zwycięstwo albo grób,

pp

Świecie ty mę-ki tzy I polskie bo-je znasz, choć

mf

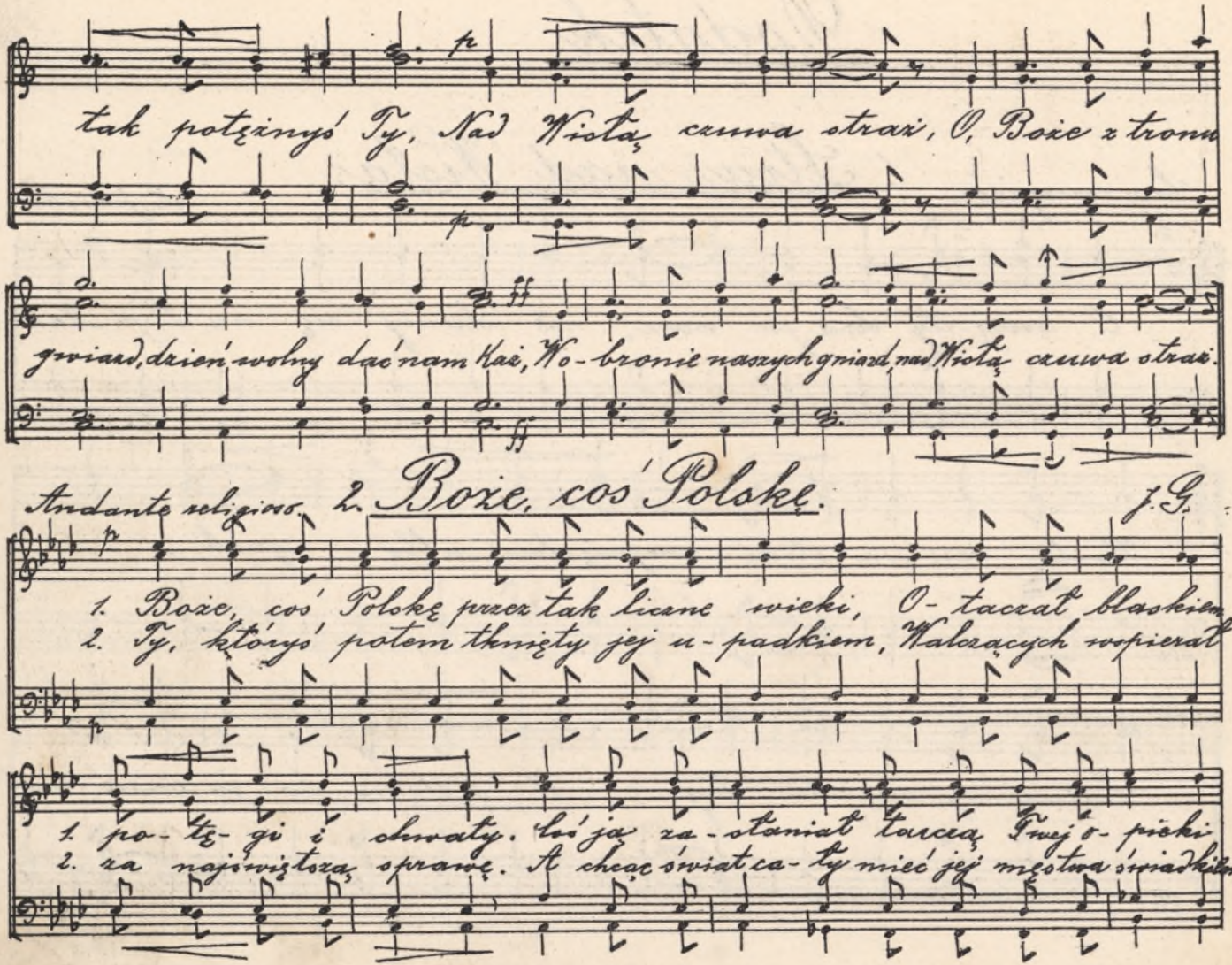

tak potężnyś Ty, Nad Wisłą czuwa straż, O, Boże z tronu

gwiazd, dzień wolny dać nam każ, W o-bronie naszych gniazd, nad Wisłą czuwa straż.

Andante religioso. 2. Boże, coś Polskę. J. G.

1. Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki, O-taczał blaskiem
2. Ty, któryś potem tknięty jej u-padkiem, Walczących wspierał

1. po-tę-gi i chwały. Coś ją za-słaniał tarczą Twej o-pieki
2. za najświętszą sprawę. A chcąc świat ca-ły mieć jej męstwa świadkiem,

1. od nieszczęść, które przygnębić ją miały.
2. w nieszczęściach samych pomnażał jej sławę.

Przed Twe ołtarze za-no-sim bła-ganie: Ojczyznę, wolność racz nam wrócić Panie. Przed Twe ołtarze za-nosim błaganie, Ojczyznę, wolność, racz nam wrócić Panie!

Allegretto, z energią.

3. Jeszcze Polska nie zginęła.

1. Jeszcze Polska nie zgi-ne-ła, pó-ki my ży-je-my,
2. Przejdziem Wisłę, przejdziem War-tę, bę-dziem Po-la-ka-mi,

1. Co nam ob-ca przemoc wziął-ta, mocą od-bie-rze-my;
2. Dał nam przykład Bona-par-te, jak zwy-cię-żyć na-my.

mf

1-2. Marsz, marsz! Dąbrowski, ze ziemi włos-kiej do Polski.

mf

1-2. Za tro-im prac-wo-dem, złą-czym się z na-ro-dem.

f

Allegro vivo.

4. Krakowiak Kościuszki.

Barto-szu, Bar-to-szu, Oj! nie trać-wa na-dziei, Oj! nie trać

wa nadziei, Bóg po-bło-go-sławi. Oj-czyznę nam zbawi, Bóg pobłogo-

Fine

sławi. Oj-czyznę nam zbawi. Tam w górę, i tam w gó-rę

Po-glądaj do Bo-ga, Większa miłość Jego, niźli przemoc wroga.

D.C.S.F.

Tempo di marcia.

5. Hymn do pracy.

Karasowski.

1. Hej, do pracy razem do pracy! W ciszy, w zgodzie dłonią w dłoń
2. Dla oj-czyzny umrzeć zdolni Ur-mie-liśmy wrogów bić.

1. My bez-bronni, więc zo-dacy: Pra-ca dziś to nasza broń!
2. Dziś u-miejmy duchem wolni Spólnym trudem dla niej żyć!

1. Przemoc nas wyniszczyć chciała Kraj zmieni-ła w gruzów stos,
2. W nas zbawienia arka ludów, W naszym rę-ku Polski byt.

1. A-le żyje Polska ca-ła, Po-kąd w pieśni polskiej głos!
2. Bracia, pole naszych tru-dów, Od Dniepru po Karpat szczyt!

Allegro Tenor solo

6. Pożegnanie.

1. Za Niemen het precz! het precz! Koń gotów i zbroja, dziewczyno, ty moja, u-
2. Nie śpieszę do dzieci, do dzieci! Ja śpieszę na gody czer-wone pić miody, mo

Andante. chór.

1. ści-skaj, daj miecz. Za Niemen, za Niemen, i czemuż za
2. wiernych lać krew. Chcesz godów, po- czekaj, ko-chanie ty

1. Niemen? Czy przylgniesz tam sercem? cóż wa-bi za Niemen? Czy
2. mo-je, Ja gody wy- prawię, na-sy-cę, na-poję. Patrz,

1. kraj tam pię-kniejszy, krwiecistsza tam błoń? Krasniejsze dzie-
2. pierś ma o- twarta i serce me bierz, Krwi mojej się

1. wo-je, że tak tęsknisz doń?
2. napij, napij mo-ich łez.

8. Bracie do góry wznieś czoło!

Vivo. Worobkewycz.

1. Bracie do góry wznieś czo-ło! Piosnkę za-nućmy we-so-tą,
2. Piosnka przeszłości nam sta-wę głosi- i ciosy te krwa-we,

1. smutek za-pomnieć już czas, smutek za-pomnieć już czas!
2. które roz-darły nam kraj, które roz-darły nam kraj!

1. Piosnka o-sładza nie-dolę - Każe zapomnieć wsze bo-le.
2. Piosnkę za-nućmy, od-le-ci smutek-nadzieja za-świeci

1. W górę podnosi pieśń nas, W górę podno-si pieśń, w górę pieśń pod-no-si nas.
2. Błyśnie wolno-ści nam raj, Błyśnie wolności raj, błyśnie nam wolności raj!

B. Kozuba.

Zbiory Specjalne

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu
10029 S
001-010029-00-0